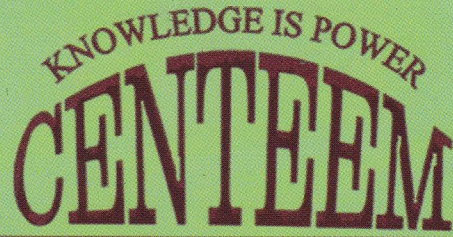

கமுதி

கஸ்வி - முகாமை - திட்டமிடல் - ஆய்விதழ்

தொகுதி 1, இதழ் 2, சித்திரை - ஆனி 2010

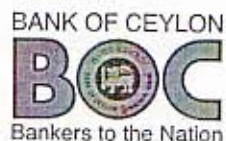
Centre For Educational Empowerment
Kokuvileast Kokuvil Sri Lanka

Kamuthi: Education- Manegment- Planning Journal

A Bilingual Quarterly

EDITED BY PROF. M. SINNATHAMBY & PROF. A. V. MANIVASAGAR

BUSINESS HIGHLIGHTS

- BoC rated No. 1 Brand in the country by brand Finance Lanka
- Only Sri Lankan commercial bank with security of state ownership rated 'AA (Ika) / Stable Outlook' by Fitch
- Highest ranked Sri Lankan bank in the Bankers Almanac
- Stable capital base exceeding Rs. 23 billion with a 15.9% Capital Ratio, the highest among Sri Lankan bankers
- Asset base valued at Rs. 484 billion, the largest in the Sri Lanka banking system
- Rs. 60 billion in turnover, 20% of all banks in the country
- Single borrower exposure capacity in excess of Rs. 10 billion
- Widest customer base with circa 7.5 million accounts
- Leader in treasury operations with over 50% of local foreign exchange market
- Leader in NRFC accounts with 30% market share
- Leader in corporate & retail lending with a portfolio exceeding Rs. 281 billion coupled with lowest NPA Ratio at 4.9%
- Worldwide network with over 600 foreign correspondents
- Only Sri Lankan bank operating in London, Chennai and Male
- Leader in inward foreign remittances with over 50% market share
- Largest islandwide network with over 700 service points; 673 connected on - line.
- Raised a total of Rs. 6.7 billion from the Sri Lanka capital market via two subordinated 5 - year debentures, one denominated in rupees and listed, the other denominated in US\$

Chief Editors :

Prof. M. Sinnathamby

B.A.B.Phil.Hons.(Col.),
M.A.Econ, M.Phil.Ed(Jaf.) PGD in Ed.,
Professor of Education,
Head / Dept. of Law,
University of Jaffna.

Prof. A.V. Manivasagar

B.A.Hons.(Peradeniya),
M.A., Ph.D.(Banaras),
Professor of Political Science,
Head / Dept. of Political Science,
University of Jaffna,
Director/South Asian Social Science Trust,
Almora, India.

Editorial Board

Prof. T. Velnampy

B.Com (Hons), M.A., M.Phil, Ph.D (Madras)
Professor of Commerce,
Head / Dept. of Accounting,
University of Jaffna.

Mr. S.K. Yoganathan

B.A.(Hons), (Peradeniya), PGD.in.Edu.,
M.A.(Teacher Ed.),
President / Jaffna College of Education,
Kopay.

Mr. N. Sivaratnam

B.A.(Peradeniya), AIB, FIB,
PGDip.in Pub.Admin.(Jaf)
Assistant General Manager,
Bank of Ceylon,
Northern Province Office, Jaffna.

V. Thatparan

B.Sc.(Jaf), PGD. in Ed.(Jaf), M.Ed.(Jaf)
Project Officer,
National Institute of Education,
Maharagama.

Mr. T.K. Anantharajah

FIB (Sri Lanka)
Assistant General Manager,
People's Bank, Northern Zone,
Zonal Office, Jaffna.

Ms. T. Sharmely

BBA. Hons (Jaf.), PGDE (ousl),
M.Bs (Colombo),
Former Lecturer in Management,
University of Peradeniya.

புலமைமிகு வாசகர்கட்கு;

கமுதி ஆய்விதழின் முதலாவது வெளியீட்டிற்கு நீங்கள் வழங்கிய ஒத்துழைப்பு எம்மைப் பெருமைப்படுத்தியது. தொடர்ந்து தரமாக வெளியிடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தையும் வலுப்படுத்தியது.

எமது கல்வி வலுவூட்டல் நிறுவனமாகிய "சென்றீம்" இந்த ஆய்விதழை தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளிலும் வெளியீடு செய்வதில் வெற்றி கண்டுள்ளது.

சின்னஞ்சிறார்களை குதூகலத்திலிருந்து மன அழுத்தம் மிக்க வலையத்துக்குத் தள்ளிச் செல்லும்ஐந்தாம்வர தேசிய புலமைப்பரிசில் பரீட்சை பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரை பிரசுரமாகிறது.

கல்வியை - அறிவை பரவலாக்குவதில் ஊடகங்களின் பங்கும் பலமும் வளர்ந்து வருகிறது. வகுப்பறைகளுக்கு வெளியே கல்வி விரிவாக்கம் பெறுகிறது. இது பற்றிய கட்டுரையும் இதில் வெளிவருகிறது.

முழுத்தர முகாமைத்துவத்துக்கு வலுவூட்டுவதில் மனிதவள அபிவிருத்தியின் பங்கினைக் கோட்பாட்டு ரீதியாகவும், நடைமுறை ரீதியாகவும் ஆராயும் இந்திய முகாமையாளர் ஒருவரின் துல்லியமான ஆங்கிலக் கட்டுரையும் இதழை அலங்கரிக்கிறது.

அபிவிருத்தித் திட்டமிடல் பெருவட்டத்தின் அரசியல் பொருளாதாரத்தைக் கருத்தியல் கண்ணோட்டத்தில் விமர்சன ரீதியாக அணுகும் மற்றொரு ஆங்கிலக் கட்டுரையும் பிரதம ஆசிரியர்களில் ஒருவரால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

தேசிய ரீதியில் மொழிக் கல்வியை மேம்படுத்துவதற்கான அரசின் கொள்கை மற்றும் நடைமுறை தொடர்பாக தகவல் திரட்டு உங்களை இற்றைப்படுத்தும் வகையில் தரப்பட்டுள்ளது.

அரசு, தனியார் நிறுவன பணிப்பாளர்கள், முகாமை யாளர்களிடமிருந்தும் கல்வி - முகாமை - திட்டமிடல் தொடர்பான கட்டுரைகளை எதிர்பார்க்கிறோம். தரமும், பயனுறுதித் தன்மையும் கொண்டவையாயின் அவற்றைப் பிரசுரிக்க கமுதி நிச்சயம் முன்வரும்.

கல்வியே ஒளி! கற்பதே வழி.

- ஆசிரியர்கள் -

Kamuthi

Kamuthi : Education – Management – Planning Journal

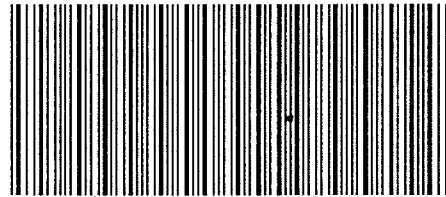
Volume 1 - Number 2 - April - July 2010

- கல்வி, முகாமைத்துவம், திட்டமிடல் துறைகள் சார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.
- வழங்கப்படும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வேறு எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாதனவாக இருத்தல் வேண்டும். பிரசுரிக்கப்படும் கட்டுரைகளின் கருத்து, உள்ளடக்கம் என்பவற்றுக்கு கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள்.
- கட்டுரைகள் வழங்க விரும்புவோர் மென் பிரதி (Soft copy) வடிவிலும், அச்சப்பிரதி (Manuscript) வடிவிலும் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.
- ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஒவ்வொரு துறைசார்ந்த புலமையாளர்கள் மீளாய்வின் அங்கீகாரத்துடன் மாத்திரம் பிரசுரிக்கப்படும். பிரசுரத்துக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அனைத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நியமங்களின்படி தேவையான மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தும் உரிமை ஆசிரியர் குழுத்திற்கு உண்டு.
- ஆசிரியர் குழுவினால் தெரிவு செய்யப்படுவன மாத்திரமே பிரசுரிக்கப்படும்.
- பிரதி ஒன்றின் விலை ரூபா 200.00.
- கட்டுரைகள் மற்றும் தொடர்புகளுக்கு :

Prof. M. Sinnathamby
Centeem,
Champion Lane, Kokuvil East,
Kokuvil, Sri Lanka.

E.mail : sinnathamby3@yahoo.com

ISSN 2012-8576

9-772012-857007

இலங்கையில் ஆங்கிலக் கல்வி - கற்றலும் கற்பித்தலும்

ஆங்கிலம் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்ப செயலணியின் ஏற்பாட்டாளரும் சனாதிபதி ஆலோசகருமான சுனிமல் பெர்னாண்டோ அவர்களின் நேர்காணலின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாகத் தரப்படுகிறது. (18-07-2010 சண்டே ஒப்சேவர் நாளிதழ் மூலம்)

பிரதம ஆசிரியர்

அ) எமது முறையில் ஆங்கிலம் பேசுதல்
(Speak English our way)

“எமது முறையில் ஆங்கிலம் பேசுதல்” என்ற நிகழ்ச்சித் திட்டம் 19 ஜூலை 2010இல் நிறைவடைந்துவிட்டது. அதன் இரண்டாவது கட்டம் தொடங்கிவிட்டது. அவை பற்றி அறிவது பயனுடையது.

□ ஆங்கில ஆசிரியருக்குரிய ஆங்கிலமொழி பயிற்சிபெற்ற நியமனத்தினரிடையே ஆங்கிலத்தை மேம்படுத்துவதில் கல்வி அமைச்சு அதிகம் வெற்றிபெறமுடிய வில்லை. நாடு முழுவதிலுமிருந்து தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட 80 முதன்மை பயிற்சி யாளர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. இந்திய அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் ஆங்கிலம் மற்றும் வெளிநாட்டு மொழிப் பல்கலைக் கழகத்தில் (ஹைதராபாத்தில்) பயிற்சியளிக்கப்பட்டது.

□ நாட்டில் உள்ள 22,500 ஆசிரியர்களில் 320 உதவியாளர்களுக்கு அதாவது 6%னருக்கும் மேலதிகமாக பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் நிறை வடையவிருக்கின்ற பேச்சு ஆங்கிலத்திற்கு பயிற்சியளிப்பதற்கான துரித கற்கை நெறியின் கீழ் இப்பயிற்சி வழங்கப்பட்டது.

ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியினால் நிதி வழங்கப்பட்ட, கல்வியமைச்சின் அறிவுச் சமூகத்திற்கான கல்விச் செயற்திட்டத்தின் (Education for knowledge Society Project -

EKSP) நிதியிலிருந்து ஒரு பகுதி இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்கு வழங்கப்பட்டது.

□ பேச்சு ஆங்கிலத்திற்கான ஆசிரியர் வழிகாட்டி நூல் முதல் முறையாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. இது பிரித்தானிய அல்லது அமெரிக்க நிபுணர்களின் உதவியுடன் தயாரிக்கப்படவில்லை. மாறாக இலங்கையின் எல்லா மாகாணங்களிலும் பணியாற்றும் சிங்களம் மற்றும் தமிழ் பேசும் குடும்பங் களிலிருந்து வந்த ஆசிரியர்களினாலும், கிராமிய மற்றும் சிறிய நகர முதன்மைப் பயிற்றுனர்களினாலுமே தயாரிக்கப்பட்டது. முதன்மைப் பயிற்றுனர் (Master Trainers) களினால் மீளாய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

□ இந்திய அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் நவீன தொழில்நுட்பத்துடனும், இந்திய மற்றும் உள்ளூர் வள ஆளணியினரின் உதவியுடனும் பேராதனையில் ஆங்கிலமொழிப் பயிற்சிக் கான இலங்கை - இந்திய நிலையம் (Sri Lanka - India Centre for English Language Training - SLICELT) ஒன்று நிறுவப்பட்டது. நாடு முழுவதிலும் ஒன்பது ஆங்கில மொழிப் பயிற்சிக்கான மாகாண இலங்கை - இந்திய நிலையங்களை நிறுவுவதற்கான இந்திய உதவி பற்றியும் பேச்சு வார்த்தை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

□ செவிமடுத்தல் மற்றும் கற்பித்தலுக்கான திறன்களுக்கு ஏற்ற சோதனைக் கருவிகள் கையாளப்படவுள்ளன. பொதுப் பரீட்சைகள்

ஆணையாளரின் ஒத்துழைப்புடன் இலங்கையின் தேசிய கல்வி நிறுவக (NIE) மும் ஆங்கிலமொழிப் பயிற்சிக்கான இலங்கை - இந்திய நிலையமும் இதற்கான சேர்தனைக் கருவிகளைத் தயாரித்துள்ளன. 2012இல் க.பொ.த. சாதாரணதரப் பரீட்சையுடன் இது பயன்படுத்தப்படும்.

- பொதுமக்களுக்கான சான்றிதழ் கற்கை நெறிக்கான கற்பித்தல் துணைச் சாதனங்களுடன் நூறு மணித்தியால கலைத்திட்டம் ஒன்றும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது இலங்கையின் ஆங்கிலமொழி பயிற்றுநர்களினாலான அணியினால் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. பாடசாலைக்கான ஆங்கில பாடத்திட்டம் ஒன்றில் இலங்கை மாணவர்களது திறமைகளுக்கு பொருந்தும் வகையில் மாற்றங்களைச் செய்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

ஆ) ஆங்கிலத்தில் பேசுவதற்கும், செவிமடுப்பதற்குமான திறன்களை முன்னேற்றுவதல்

2012ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் இலங்கையில் க.பொ.த. சாதாரண தரத்தில் பரீட்சையில் தோற்றவிருக்கும் ஐந்து இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களுக்கு தனிப்பட்ட மற்றும் பாடசாலைப் பரீட்சார்த்திகளுக்கு பேசுவதற்கும், செவிமடுப்பதற்குமான அனைத்து திறன்களையும் உள்ளடக்கியதான ஆங்கிலம் (Comprehensive English Speaking and Listening Lessons) கற்பிக்கும் நிகழ்வைக் கல்வித் திணைக்களம் தொடங்கவுள்ளது.

கல்வி அமைச்சரது கூற்றுப்படி நாட்டிலுள்ள இளம் தலைமுறையினரின் ஆங்கில மொழியில் பேசுகின்ற, செவிமடுக்கின்ற மற்றும் விளங்கிக் கொள்கின்ற திறன்களை வளர்ப்பதே இந்த அனைத்தையுமுள்ளடக்கிய ஆங்கிலம் கற்பிப்பதன் நோக்கமாகும்.

போதிய ஆங்கில அறிவின்றியும், தகவல் தொழில்நுட்ப அறிவின்றியும் இன்றைய சிறார்கள் அதிக சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

தேசிய பாடசாலைகளையும், மாகாணப் பாடசாலைகளையும் சேர்ந்த 60 சதவீதமான ஆசிரியர்களுக்கு தொடர்பாடல் ஆங்கிலத்தில் பயிற்சி வழங்கப்பட்டுவிட்டது. 2012இல் பரீட்சைத் திணைக்களத்தின் தேசிய மதிப்பீடு மற்றும் சோதனைச் சேவை (NETS) யினால் முதல் முறையாக அறிமுகப்படுத்தப்படவிருக்கும் செவிமடுத்தல் மற்றும் கேட்டலுக்கான ஆங்கில தேர்வுக்கு மாணவர்களைத் தயார் செய்வதே இப்பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களின் பணிஇலக்காக அமையும். மாணவர்களின் திறன்களே இதில் மதிப்பிடப்படவுள்ளன. இத்தகைய மதிப்பீடானது பாடசாலை சார் கணிப்பீட்டு முறை (School Based Assessment System) யாக அமையும்.

இதேவேளை பரீட்சைத் திணைக்களம் ஆங்கிலத்தில் சான்றிதழுக்கான பொதுப் பரீட்சை (Public examination for Certificate in English) என்ற பெயரில் புதிய பரீட்சை ஒன்றையும் மிக அண்மையில் அறிமுகம் செய்து வைத்துள்ளது. பாடசாலைகளிலிருந்து இடைவிலகியோர், அரச ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள், தொழில் தேடுபவர்கள் போன்றோர் இச் சான்றிதழ் பெறுவதன் மூலம் நன்மையடைவர். இதன் மூலமாக தேசிய ரீதியில் ஆங்கில மொழியைப் பிரபலப்படுத்தும் தேசிய நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை தொடக்க விரும்புகின்றது.

இ) ஆங்கிலமொழி கற்பித்தலிலான தோல்வி :

2008, 2009 காலப்பகுதிகளில் நாட்டின் கிராமிய பாடசாலைகளில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுடன் சாதாரண முறையில் கலந்துரையாடப்பட்டது; சமூகவியல் ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் சிங்கள, தமிழ் ஆசிரியர்களுடன் பல மட்டங்களில் கலந்துரையாடப்பட்டது.

இவற்றிலிருந்து பின்வரும் கருத்துக்கள் பெறப்பட்டன.

தோல்விகளும் தவறுகளும் ஆங்கில ஆசிரியர்களுடையதாக இருக்கவில்லை. மாறாக, கொள்கைகளுடனும், கற்பித்தல் முறையியல்களுடனும் அவர்கள் மீதான

வலியுறுத்தல்களுடன் தொடர்புடையனவாகவே காணப்பட்டன. இதைவிட பின்வரும் காரணங்களும் கூறப்பட்டன.

- கலைத்திட்டம் பேச்சு ஆங்கிலத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கவில்லை. பிரித்தானியாவிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் தேசிய மொழியான ஆங்கிலத்தை முதலில் தமது பெற்றோருடன் தொடர்பு கொள்வதிலிருந்தே கற்கின்றனர். பாடசாலைகளில் இலக்கணம் கற்கின்றனர்.

இலங்கையில் நாமும் எவ்வித மாற்றமும் செய்யாது அதே முறையில் எழுதுபாடசாலைகளில் பின்பற்றினோம். நகர்ப்புறங்களில் வசிக்கும் உயர் நடுத்தர வருமானமுள்ள குடும்பங்களிலிருந்து வந்த பிள்ளைகளுக்கு மாத்திரம் பொருந்துவனவாக அக்கலைத்திட்டம் அமைந்திருந்தது. முன்னைய ஆங்கில கலைத்திட்ட முறையினால் உயர் வகுப்பினர் அதிக நன்மை பெற்றனர். இதனால் 9/10 வீதத்தினர் மொழித் தேர்ச்சி பெறுவதனால் கிடைக்கும் தகவல்பெறும் நன்மைகளை இழந்திருந்தனர்.

இத்தகைய முறையினால் கிராமியத்துறை சார்ந்த பிள்ளைகள் எழுதவும் வாசிக்கவும் கற்றனர். பெரும்பாலான வழக்கொழிந்த மொழிகள் இவ்வாறுதான் கற்பிக்கப்பட்டிருந்தன. உளவியல் ரீதியிலான தடைகளினால் ஆங்கிலம் கற்கமுடியாது சிரமப்படுகின்றனர்.

- தேசிய மட்டத்தில் கல்வியமைச்சு மட்டத்தில் இரண்டு பிரிவினரால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது.

I கிராமிய பிள்ளைகளின் ஆற்றல் பற்றிப் போதிய அறிவு அற்றவர்கள். இவர்கள் கிராமிய ஆங்கில ஆசிரியர்களைக் குறைகூறினர்.

II கிராமிய பிள்ளையிலிருந்து வந்து ஆங்கிலம் கற்று மத்திய வகுப்பினராக உயர்ந்தவர்கள். இவர்கள் கூட ஆங்கிலம் மீதான கட்டுப்பாட்டை தமக்கேற்ப வைத்திருந்தனர்.

- பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் பிரித்தானிய ஆங்கில (British English) த்திற்கு முதன்மையளிக்கப்பட்டிருந்தது. பிரித்தானிய குடிமக்கள் போல பேச்சு ஆங்கிலத்தைக் கற்பிக்கும் முறை தேசிய கருத்தியலுக்கு எதிரானதாக இருந்தது. ஆங்கிலேய மயப்படுத்தப்பட்ட நகர்ப்புற மேட்டுக் குடியினர் தூய ஆங்கில இலக்கணம் மற்றும் தொழில்நுட்ப ரீதியில் மிகவும் துல்லியமான உச்சரிப்பு என்பவற்றையும் வலியுறுத்தியிருந்தனர்.

ஆனால் இலங்கையர் தமக்கே யுரித்தான மாதிரியில் ஆங்கிலம் பேசுபவர்களாகவுள்ளனர். இதனை இலங்கையரின் தர நியமமாக ஏற்றிருக்கவில்லை. மேடைப்பேச்சு மாதிரியிலான ஆங்கில உச்சரிப்பை பற்றிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டதால் ஆங்கிலத் திறன்கள் உரிய முறையில் வளர்ச்சியுற முடியவில்லை. ஆங்கிலத்திலான திறன்கள் வளர்வதை அது பாதித்திருந்தது.

- ஆங்கிலம் பேசுதல் தொடர்பான கற்றலில் காணப்பட்ட தவறுகளைத் திருத்துவதற்கு இடமளிக்கப்படும். வாசிப்பு, எழுத்து என்பவற்றுக்கு முன்னதாக பேசுவதற்கும், கவனமாகச் செவிமடுப்பதற்கும் முன்னுரிமை வழங்குதல் இப்புதிய செயற்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

சராசரியான பிள்ளைகள் ஒவ்வொரு வரும் வாரம் ஒன்றுக்கு ஐந்து மணித்தியாலப்படி 12 வருடங்கள் கற்கும் ஏற்பாடு போதுமானதாயில்லை. மிகப் பெரிய நிபுணர்களிடம் உதவி பெறுவது அதிக பயணத்தராதது.

சிங்களம் மற்றும் தமிழ் பேசும் ஆங்கில ஆசிரியர்களினால் உருவாக்கப்பட்ட ஆங்கில தனியுரிமை முறையினை மாற்றுவதும் அதற்கான பதிலீட்டு ஏற்பாடு செய்வதும் தேவையாகவுள்ளது. இத்தகைய ஆசிரியர் அணி பிரபல்யமாக இருக்கவில்லை. ஆனாலும் கொள்கைகளை

உருவாக்குவதிலும், உபாயங்களை வகுப்பதிலும், கற்பித்தல் சாதனங்களை வடிவமைப்பதிலும் கற்பித்தல் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை உருவாக்குவதிலும் முக்கியமானவர்களாக இருந்துள்ளனர்.

இத்தகையவர்களுக்கு கணிசமான பயிற்சியை வழங்குவதில் இந்திய அரசாங்கம் நியாயமான அளவு உதவியுள்ளது.

- இலங்கையரது ஆங்கிலம் (Sri Lankan English) ஒன்றை வளர்ப்பதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும். பேச்சு ஆங்கிலம் தொடர்பாக இலங்கையரது ஆங்கிலம் என்பதற்கு அங்கீகாரம் வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 24, ஜீன் 2009இல் பேச்சு / தொடர்பாடல் ஆங்கிலத் திறன்கள் என்பவற்றை மேம்படுத்துவதற்கான ஒழுங்குமுறை தொடக்கப்பட்டது.

ஆங்கிலமொழி தொடர்பாக நிலவும் உளவியல் சிக்கல் அகற்றப்படவேண்டும். இதற்கு “இலங்கையரது ஆங்கிலம்” நிச்சயம் உதவும்.

தற்போது இணையம் மற்றும் தொலைபேசி தொடர்பாடல் ஊடாக ஆங்கிலம் ஒரு சரியான வடிவத்தைப் பெற இடமுண்டு.

- தற்போது பாடசாலை பாடத்திட்டம் பற்றிக் கவனம் செலுத்துகின்றோம். இலங்கை மாணவரது ஆற்றல்களுக்கு அமைவாக பாடத்திட்டத்தை மாற்றியமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கிராமிய உண்மை நிலைமைகளுடன் அதிகம் பரீட்சயமில்லாத பல்கலைக்கழக புலமையாளர்களினால் தற்போதைய பாடசாலைப் பாடத்திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

தற்போதுள்ள க.பொ.த சாதாரணதர பாடத்திட்டம் மாணவர் ஆற்றலை விட மிகவும் அதிகமாகவேயுள்ளது. மிகக் குறைவான சித்தியடையும் வீதமாகிய 30%தைத்தான் ஆங்கிலமொழி பெற்று

வருகின்றது. பதிவேடுகள் இதைத்தான் காட்டுகின்றன. மிக உயர்ந்த தரத்தைக் க.பொ.த. சாதாரண தரத்தில் வலியுறுத்தியதால் மாணவர் படிக்கமுடியவில்லை.

- சில பாட அலகுகள் மாணவர்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமற்றனவாக உள்ளன. கற்பதற்கென்று தரப்பட்ட காலப்பகுதியுடன் ஒப்பிட்டால், தற்போதைய பாடத்திட்டம் மிகவும் விரிவானதாயுள்ளது.

சில பகுதிகளை பாடத்திட்டத்தில் இல்லாமற் செய்வதன் மூலம் மாணவர் நோக்கில் எளிமையானதாகக்கப்படும். இதற்கு சம்மதிக்கும் வகையில் கல்வி அமைச்சினை அணுகவுள்ளோம்.

இ) ஆங்கிலமொழி செயற்திட்டம் :

சாந்தி பெர்னாண்டோ தலைமையின்கீழ் நான்கு உதவியாளர்களுடன் ஜனாதிபதி செயலணி செயற்படுகிறது. ஜனாதிபதி செயலகத்தின் விசேட முனைப்புக்கான (Special Initiative Unit (SIU)) அலகின் பதவியினர் செயலணியின் தொழிற்படுத்தும் அலகாக இயங்குகின்றனர். இந்த அணியினர் ஆங்கில செயற்திட்டத்தை நாடு முழுவதும் நடைமுறைப்படுத்துவதில் பிரதான பங்கு வகித்து வருகின்றனர்.

இத்தகைய உதவிகளுடன் ஜனாதிபதி விசேட நிகழ்ச்சித்திட்ட அலகு (Special Presidential Program Unit கல்வியமைச்சின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் மிக விரைவில் ஆங்கிலத்தை ஒரு வாழ்க்கைத் திறனாக முன்னேற்றத்திற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கில மொழித் திறன்களை கைமாற்றுவது அடுத்த கட்டமாகும்.

பள்ளிப் பிள்ளைகளை மாத்திரமன்றி பரவலாக சமூகமும் கவனத்திற் கொள்ளப்படும். இந்தக் குறிக்கோளுடன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதே

அடிப்படைப் பேச்சு ஆங்கில கற்கைநெறி (Course of Basic Spoken English) ஆகும். இது 100 மணித்தியாலங்களுக்கான கற்கைநெறியாகும். தனியார் துறையில் பேச்சு ஆங்கிலம் கற்பித்தலைத் தரப்படுத்தும் வகையில் இது (Course) இலவசமாக வழங்கப்படும்.

பெரும்பாலானவர்கள் ஏனைய நகர்ப்புற பாடசாலைகளுக்கு இடமாற்றம் பெற்றுள்ளனர்.

ஒருபுறம் ஆங்கில ஆசிரியர் பற்றாக்குறையும் மறுபுறம் மேலதிக ஆசிரியர்களும் காணப்படுகின்ற நிலைமை உண்டு.

ஈ) எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் :

பேச்சு ஆங்கில நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்துவது தொடர்பாக பல சவால்கள் காணப்படுகின்றன. அவை -

கிராமிய பாடசாலைகளில் கற்பிப்பதற்கான ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறை பிரதான அறைகூவலாகும்.

3500 ஆங்கில ஆசிரியர் பற்றாக்குறை தற்போது நிலவுகின்றது.

இலங்கையில் இதற்கென 22,500 ஆசிரியர்கள் உள்ளபோதிலும் அரசியல் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி அவர்களின்

அரசியலரீதியாகப் பார்த்தால் நகர்ப்புறத்தில் பணியாற்றும் ஆங்கில ஆசிரியர்களை மீளவும் கிராமிய பாடசாலைக்கு அனுப்புவது சாத்தியமற்ற விடயமாகும்.

பற்றாக்குறை நிலவும் இடங்களுக்காக புதிய ஆசிரியர்களை நியமிக்கும்படி அரசாங்கத்தைத் தூண்டியுள்ளோம். வேறு இடங்களுக்கு மாற்றல் பெறமுடியாத வகையிலேயே அவர்களுக்கான நியமனக் கடிதங்கள் அமைய வேண்டும். ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி வழங்கி நியமனம் வழங்கவேண்டும் என்ற நோக்கமும் உண்டு.

ஆங்கில ஆசிரியர் பற்றாக்குறை

(மாகாண அடிப்படையில் - பருமட்பான புள்ளி விபரங்கள்)

மாகாணம்	பாடசாலை எண்ணிக்கை	ஆங்கில ஆசிரியர் எண்ணிக்கை	ஒரு ஆங்கில ஆசிரியர் கூட இல்லாத பாடசாலைகள்	மேலதிக ஆங்கில ஆசிரியர் உள்ள நிலை (நகரப் பாடசாலை)	கிராமிய பாடசாலைகளில் நிலவும் ஆங்கில ஆசிரியர் பற்றாக்குறை (கிராமிய பாடசாலை)
1. மேற்கு	1328	5200	0	100	100
2. மத்திய	1470	3210	35	155	260
3. தென்	1098	3278	12	320	110
4. வடமேல்	1218	2846	53	105	180
5. ஊவா	833	1458	110	310	833
6. வடமத்திய	780	1159	231	52	474
7. சுப்ரகமுவ	1103	2098	25	104	209
8. வட	1011	769	220	0	810
9. கிழக்கு	1025	1435	180	50	492
மொத்தம்	9866	21453	866	1196	3468

Source :

Sunday Observer 18/07/2010 (p29) Spectrum "speak English our way", Cts pros and Cons Interview with Presidential Advisor, Sunimal Fernando.

தரம் -5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சை : உளவியல் அணுகுமுறை

கலாநிதி ஜெ. இராசநாயகம்,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
கல்வியியல்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

பாடசாலைக் கல்வி பல்வேறு நோக்கங்களை உள்ளடக்கியுள்ள போதிலும் இன்றைய பாடசாலைக் கல்வி பரீட்சையை முதன்மைப்படுத்தியே இயங்கி வருகிறது. இன்றைய புதிய கல்விச் சீர்திருத்தங்கள், கல்விக் கொள்கைகள் யாவும் மாணவர்களை முதன்மைப்படுத்தும் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கின்ற போதிலும் பாடசாலைகள் பரீட்சை என்ற நிலைப் பாட்டில் இருந்து மாறுவதாக இல்லை. சிறந்த நடத்தைகளையும் சிறந்த அணுகு முறைகளையும் பின்பற்றும் வகையில் மாணவர்கள் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டியுள்ளார்கள். மனிதாபிமானம், தேசப்பற்று, ஒத்தாசை, ஏற்றத்தாழ்வினமை போன்றவைகள் அவர்களிடத்திலே வளர்க்கப்படவேண்டும். மாறாக வன்முறை யாளர்களையும், எதிரிகளையும் உருவாக்கும் வகையில் பாடசாலைகள் செயற்படக்கூடாது.

இன்றைய நடைமுறையை நோக்கும்போது ஆரம்ப பிரிவு வகுப்புக்களைக் கொண்ட பல பாடசாலைகள் தரம்-I இலிருந்தே புலமைப் பரிசில் பெறுபேற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாணவர்களை கசக்கிப் பிழியும் நிலையானது வேதனைக்குரியதாகும். யாழ். மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிரபல்யம் வாய்ந்த பல ஆரம்பப் பாடசாலைகள் தமது புலமைப்பரிசில் பெறுபேற்றினை நோக்கமாகக் கொண்டு தமது கல்வி நடவடிக்கைகளை முன்னகர்த்தி வருகின்றன. துள்ளித்திரிந்து விளையாடும் பள்ளிப்பருவம் சுமையான பாடசாலைப் பைகளை சுமந்துசெல்லும் வகையில் கழிந்து போகின்றது. இதனை எவரும் சிந்திப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிஞ்சுக் குழந்தைகளின் உளத் தாக்கத்தினை விளங்காத ஆசிரிய சமூகமும் பெற்றோரும் இவ்விடயத்தில் சிறிது கூடச் சிந்திக்கமாட்டாதவர்களாக இருப்பது

வேதனைக்குரிய விடயமாகும். எப்படியாவது தமது பிள்ளைகளைச் சித்தியடைய வைக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையை விட மாவட்ட மட்டம், தேசிய மட்டம் என்பவற்றிலும் முதன்மையான இடங்களைப் பிடித்துவிட வேண்டும் என்ற நோக்கமே தான் பிள்ளைகளுக்கு அவர்களின் தலைவிதியைத் தீர்மானிக்கும் காலமாகின்றது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் ஆசிரியர்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் பயிற்சி நெறிகளும் அவர்களை இவ்விடயத்தில் சரியான முறையில் சிந்திக்க வைக்கவில்லை. பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா கற்கைநெறியில் (Postgraduate diploma in education) பயிற்சி பெற்ற பல ஆசிரியர்களும் ஆரம்ப பிரிவு மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கிறார்கள். அத்தோடு ஆரம்ப பிரிவுகளில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களும் (Trained teachers) இப்பிரிவில் கற்பிக்கிறார்கள். பிள்ளைகளைக் கையாள்வது எப்படி என்ற விடயம் அவர்களுக்குப் புதியதல்ல. அது அவர்களால் அறியப்பட்ட விடயமாகும். ஆனால் புலமைப் பரிசில் வகுப்புக்களுக்கு இவர்கள் கற்பிக்கும்போது அவர்கள் எதைப்பற்றியும் சிந்திப்பதில்லை. பிள்ளைகளின் உளநலம் தொடர்பான சிந்தனைகள் எதுவுமின்றிக் கற்பிக்கிறார்கள்.

கடந்த காலங்களில் புலமைப் பரிசில் பரீட்சை மண்டபத்தில் பரீட்சையைச் சரியாகச் செய்யவில்லை என்று விடைத்தாள்களைக் கொடுக்க மறுத்த மாணவியின் செயற்பாடு உண்மையில் எல்லோரையும் மனவேதனைக்குட்படுத்தியது. பரீட்சை முடிவுகள் வெளிவந்த போது பரீட்சையில் சித்தி எய்தத் தவறிய மாணவிகள் கதறியழுத நிலையும் மனதைப் பிழியும் காட்சிகளாயிருந்தன. வீட்டிற்குச்

சென்றால் பெற்றோர்களால் தண்டிக்கப்படுவோம் என்பதுதான் அக்குழந்தைகளின் அழகைக்குரிய முக்கிய காரணமாக இருந்தது. இத்தகைய கொடுமைகள் எமது பிள்ளைகளைத் தொடர்ந்து வந்துள்ளமையால் பெற்றோர் மத்தியில் இத்தகையதொரு செயல் இருப்பது கண்டிக்கப்பட வேண்டியதாகும். ஏறத்தாழ பத்து வயதில் உள்ள பிள்ளைகள்தான் தரம்-5 மாணவர்களாக இருக்கும் நிலையில் உயர்தர மாணவர்கள் சிந்திப்பதைவிட இவர்கள் அதிகமாகச் சிந்திக்கிறார்கள். தம்முடைய எதிர்காலமே அழிந்துவிடும் என்ற பயமும், பதட்டமும் உடையவர்களாக இருப்பது தேவையில்லாத ஒன்றாகும்.

வெற்றுப் பாத்திரத்துக்குள் நீர் நிரப்பும் செயற்பாடுதானா கல்வி

மாணவர்கள் என்பவர் வெறும் தகவல்களைப் பேணி வைப்பவர்கள் அல்ல. கல்வி என்பது மாணவர்களிடம் ஆசிரியர்கள் தமக்குத் தெரிந்த எல்லாவற்றையும் வைப்புச் செய்யும் ஒரு வாங்கி முறையும் (Banking System) அல்ல. ஆசிரியர்களினால் வழங்கப்படும் அறிவு சார்ந்த விடயங்கள் மாணவர்களின் நடைமுறைப் பயன்பாட்டிற்கு உதவுவதாக அமையவேண்டும். ஆனால் இன்றைய பாடசாலைக் கல்வி முறையானது குறிப்பாக தரம்-5 மாணவர்களை மனனம் செய்யும் பொறிகளாக மாற்றி விடுகின்றது. புலமைப்பரிசில் வகுப்பு மாணவர்கள் பல்வேறு விடயங்களை மனப்பாடம் செய்வதோடு அவர்கள் பெறுகின்ற பயிற்சிகளின் அடிப்படையிலும் புள்ளிகளை எடுக்கின்றார்கள். ஒரு பிள்ளை அதிகாலையில் ரியூசன் சென்று வந்து பின்னர் பாடசாலை செல்கிறது. பாடசாலைகளில் பாடசாலை நேரத்தின் பின் குறிப்பிட்ட சில ஆசிரியர்களால் மேலதிக வகுப்புக்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. அதன் பின்னர் வீட்டிற்கு வந்து பிள்ளைகள் ஓய்வு எடுக்கக்கூட பெற்றோர்கள் அனுமதிப்பதில்லை. மாலையில் வேறொரு தனியார் கல்வி நிலையத்திற்குச் சென்று வந்து அதன்பின் இரவு பெற்றோர்கள் இருவரினாலும் பிள்ளை மிகுந்த மனக்கஷ்டம், உடல் கஷ்டத்தின் மத்தியில் வேண்டா வெறுப்பாகக் கற்கிறது. சாதாரணமாகப் பெரியவர்களினால் கூட

இப்படிச் செய்யமுடியாத நிலையில் சிறுவர்களால் எப்படி முடியும். பெற்றோர்கள் இதனைப்பற்றிச் சிந்திப்பதில்லையா? இவ்வயதிலே பிள்ளைகள் முழுமையாகப் பெற்றோர்களில் தங்கியிருப்பதனால் பெற்றோர்களை மீறி அவர்களால் ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலையில் பரிதாபமாக அவர்கள் செயற்படுகின்றார்கள்.

கல்வி என்பது விற்பனைப் பண்டமல்ல. பெற்றோர்களில் பலர் கல்வி பற்றிக் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்களில் தெளிவின்மையால் பாடசாலையில் என்ன நடக்கின்றது என்பதைக் கூட உணரமுடியாத நிலையில் உள்ளனர். சில பெற்றோர்கள் உணர்ந்தபோதும் கல்விச் செயற்பாடுகளை ஆசிரியர்களிடம், அதிபர்களிடம் தட்டிக்கேட்க ஒருவித தயக்கம் ஏற்படுகின்றது. பல கல்வியியலாளர்கள், மனோதத்துவ வைத்திய நிபுணர்கள் கூட இந்த விடயத்தில் அக்கறை காட்டியுள்ளபோதிலும் அது வெற்றியளிக்கவில்லை. ஆனால் பாடசாலைகள் பெறுபேற்றினை நோக்கமாகக் கொண்டு மாணவர்களை வெறும் கருவிகளாகவும் உணர்ச்சியல்லாத ஜடங்களாகவும் நடத்தும் செயலைத் தடுக்கமுடியாத அளவுக்கு நிலைமை மாறியுள்ளது.

சில பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளின் கல்விச் செயற்பாடுகளில் அக்கறையும் ஈடுபாடும் உடையவர்களாக இருப்பதோடு இப்பரீட்சையில் சித்தியடையவேண்டுமென்று பெரிதும் அக்கறை கொள்வதில்லை. பிள்ளையை ஓரளவுக்கு ஊக்குவிப்பதோடும், ஆலோசனை கூறுவதோடும் நிறுத்திக்கொள்கின்றனர். அதேவேளையில் சித்தியடைந்தால் மகிழ்ச்சி கொள்கின்றனர். மாறாக பிள்ளைகள் இப்பரீட்சையில் சித்தியடையவில்லையானால் தம் சமூக மதிப்பு (Social Respect) அழிந்துவிடுமோ என அதிர்ந்து போகும் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளையும் அதிர்ச்சியடையச் செய்கின்றார்கள். பெற்றோர்களால் காலப்போக்கில் தம்மைச் சுதாகரித்துக் கொள்ள முடிகின்ற போதும் பிள்ளைகள் தம் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியை எப்படிப் போக்குவது? பிள்ளைகளின் உடல் வளர்ச்சியைப் போன்று உள வளர்ச்சியும் கண்ணுக்குத் தெரிந்தால்

பெற்றோர்களால் சிலவேளை பிள்ளைகளின் நலன் தொடர்பாகச் சிந்தித்திருக்கலாம்.

பிள்ளைகளின் உள்ளம் ஒரு வெற்றோடு அல்ல. அதற்குள்ளேயும் விருப்பங்கள், தேவைகள், ஆர்வங்கள் உள்ளன. வெற்றுப்பாத்திரத்துக்குள் ஊற்றும் நீரின் அளவு கூடப் பாத்திரத்தின் கொள்ளளவைப் பொறுத்தது. ஆனால் அதனை உணராத கல்விச் சமூகமும் பெற்றோரும் பிள்ளையின் உள்ளம் நிறைந்து வழிந்த பின்னர் கூட விடுவதாக இல்லை. மேன்மேலும் திணித்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர். தம் பிள்ளைகளின் நிலை பிரச்சினைக்குரியது என்று உணர்ந்த பின்னர் கூட பிள்ளைகளுக்கு ஓய்வு அவசியம் என்பதை உணர்ந்து ஓய்வு வழங்க முன் வருவ தில்லை. இத்தகைய செயற்பாடுகளால் பாதிக்கப்படும் சிறுவர்கள் நாளடைவில் உளக் கோளாறு களுக்கு ஆளாகின்றனர். இதனால் புத்திசாதுரிய மான பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளின் கல்வியில் ஆர்வமும் ஊக்கமும் வழங்கும்போது பிள்ளைகளின் பெறுபேறுகள் சிறந்த முறையில் அமையும் என்பதை Plowdon Report (1967) காட்டி நிற்கிறது. பிள்ளைகளுக்குத் தண்டனை வழங்குவதோ, சுமைகளை அதிகரிப்பதோ தேவையில்லை. வீட்டுச்சூழல் கல்வி கற்பதற்குப் பொருத்தமானதாக அமைந்தால் போதுமானது.

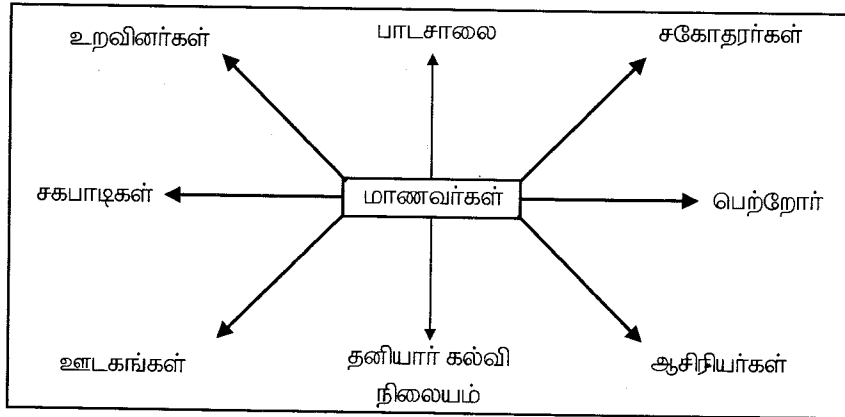
பிள்ளைகளின் கல்விச்செயற்பாட்டில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் காரணிகள்

பிள்ளைகளின் கற்றல் செயற்பாட்டில் பெற்றோர்கள் ஈடுபாட்டினைக் கொண்டவர்

களாக இருக்கவேண்டும் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப் பட வேண்டும். எவ்வகையிலும் பிள்ளைகளின் கல்வியை ஊக்குவிக்க எவ்வித நடவடிக்கை களையும் எடுக்காத பெற்றோர்கள் பிள்ளை களுக்குப் பலவிதமாகத் தண்டனைகளை வழங்கியிருப்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. தண்டனைகளை வழங்குதல், ஏனைய பிள்ளை களோடு தமது பிள்ளைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அவர்களைத் திட்டித் தீர்த்தல், மேலதிக வகுப்புக் களை நடத்துதல் போன்ற பல செயற்பாடுகள் பிள்ளையின் உள நலத்தைப் பாதிக்கின்றன.

பெற்றோர்கள் மட்டுமல்லாமல் மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கும், ஏனைய நாளாந்தச் செயற்பாடுகளுக்கும் பொறுப்புதாரர்களாகப் பலர் செயற்படுகின்றார்கள்.

இவ்வகையில் இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பிள்ளையின் கல்வியில் ஏதோ ஒரு வகையில் செல்வாக்கினைச் செலுத்துவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. பல பிள்ளைகள் சுயமாகவே கற்கும் ஆற்றலுடையவர்களாக இருக்கும் போதிலும் வன்முறை, பயங்கரவாதம் போன்ற பல காரணி களால் தமது கல்வியைத் தொடரமுடியாத அவல நிலையும் உண்டு. குழந்தைகளுக்கும் உங்க ளுக்கும் இடையே என்ற நூலில் ஹெய்ம்ஜி இனோட் என்பவரால் சொல்லப்பட்ட விடய மானது வன்முறையும் பயங்கரவாதமும் குழந்தைகளைப் பாதிக்கின்றபோது அவர்களது உள வளர்ச்சி, கல்வி, உடல் வளர்ச்சி போன்றன பாதிக்கப்படுகின்றன என்று கூறியுள்ளார்.

(மூலம் : ஆய்வாளரின் தயாரிப்பு, 2010)

கல்வி பண்பாட்டிலுள்ளவர்கள் விளையாட்டுத் துறை அமைச்சு, வடக்கு கிழக்கு மாகாணம், திரு கோணமலை (1998) வன்னிப் பிரதேசத்தில் மேற் கொண்ட ஆய்வின் மூலம் யுத்தமும், இடப் பெயர்வும் கல்வியில் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை உறுதி செய்துள்ளது. வறுமை, போஷாக்கின்மை, பாடசாலையின் தூரம் அளவுக்கதிகமாக இருத்தல் போன்றனவும் கல்வியில் பின்னடைவை ஏற்படுத்தியுள்ளது எனக் கூறுகின்றது. இவ்வகையில் இத்தகைய காரணிகளும் பிள்ளைகள் கற்பதற்குத் தடையாக அமைகின்றமையால் பிள்ளைகள் மனமுறிவுக்கு ஆளாகின்றார்கள். இதனால் இவ்விடயத்தில் பெற்றோர்கள் கற்பதற்குத் தேவையான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்காது பரீட்சையை மையமாகக் கொண்டு அவர்களை மிகவும் துன்புறுத்தல் நிலை கண்டிக்கப்படவேண்டியதாகும். கற்கும் சூழலைப் பொருத்தமாக மாற்றியமைத்தால் பிள்ளைகள் விருப்புடன் கற்பர்.

பாடசாலையிலிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகள் தொடர்பான தகவல்கள்

யாழ். மாவட்டத்தின் நகரப்புறம் சார்ந்த பாடசாலைகளும், கிராமப்புறம் சார்ந்த பாடசாலைகளும் எழுமாற்றாகத் தெரிவு செய்யப் பட்டு சில கருத்துக்கள் பெற்றோர்களிடமிருந்தும், ஆசிரியர்களிடமிருந்தும் பெறப்பட்டன. எனினும் தனது குடும்பத்தில் பிள்ளை பெரும்பாலும் தன்னியல்பாகவும், தன்னிச்சையாகவும் செயற்படுவதனால் பெற்றோர்களால் பிள்ளைகளிடையே அவதானிக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் நம்பக முடையதாக அமையலாம். ஆனால் பிள்ளைகள் பாடசாலைகளில் ஒருவித செயற்கைத் தன்மை யுடன் தான் செயற்படுகின்றார்கள். எத்தகைய பிரச்சினைகள் இருந்தபோதும் ஆசிரியர்கள் முன்னால் அவற்றை வெளிப்படுத்தும் தன்மையில் முழுமையான நம்பகத் தன்மையில்லை. அதேபோல் ஒருவித பிரச்சினைகளும் இல்லாத பிள்ளைகள் கூட வகுப்பில் பல பிரச்சினைகள் இருப்பதைப் போல் செயற்படுவார்கள். இத்தகைய நிலையில் பெற்றோர்களால் பிள்ளைகள் தொடர்பாகத் தரப்படும் சில தகவல்கள் முக்கியமாக ஆராயப்பட்டன.

புலமைப்பரிசில் பரீட்சையானது பல மாணவர்களை மனப்பயத்திற்கு உள்ளாக்கியதை 70% பெற்றோர்கள் உணர்ந்து கொண்டனர். பரீட்சையில் சித்திடையத் தவறிவிடுவேனோ என்று பயமடைவதனாலும், பதட்டமடைவதனாலும் ஆசிரியர்களால் கற்பிக்கும் விடயங்களைக் கூட கிரகிக்கமுடியாமல் உள்ளனர். இப்பதட்டம் இருப்பதனால் தமது உணவு விடயத்தில் கூட அக்கறை காட்டுவதில்லை என 65% ஆன பெற்றோர்கள் உணர்ந்துள்ளார்கள். தனியார் கல்வி நிறுவனங்களுக்குச் செல்லும் மாணவர்கள் பாடசாலை முடிந்து வந்தவுடன் அங்கு செல்வதனால் சரியாக உண்பதற்கு கூட அவர்களுக்கு நேரம் இருப்பதில்லை. இதனால் ஒருவித மனச்சோர்வுடன் அவர்கள் காணப்படுகின்றார்கள். இப்பரீட்சை அவசியம் தேவையென உண்ணுகிறீர்களா? என பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள் இருசாராரிடமும் கேட்டகப்பட்ட வினாவாகும். இதற்குத் தேவையில்லை என்பதுதான் 90% மாணவர்களின் பதிலாக அமைந்துள்ளது. அதாவது இப்பரீட்சை தேவையில்லை என்பதை உணர்ந்தும் கூட தம் பிள்ளைகளை ஏன் இவ்வாறு துன்புறுத்துகிறார்கள் என்பது மிகப்பெரிய பிரச்சினை யாகின்றது. தமது சமூக அந்தஸ்து, கௌரவம், பிரபல்யமான பாடசாலைகளில் அனுமதி பெறுதல் என்ற தமக்குச் சாதகமான கொள்கைகளை முன்வைத்தல் பெற்றோர்களைப் பொறுத்த மட்டில் தமது பிள்ளைகளை மனநோயாளிகளாக்கும் செயற்பாடு என்றுதான் கூறவேண்டும்.

பரீட்சையை மையமாகக் கொண்டு (Exam Centered) கொண்ட வகுப்பிலே நன்கு கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களைக்கூட பிள்ளைகள் விரும்புவது குறைவாகும். தமக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களைக்கூட 50% மாணவர்கள் களுக்குப் பிடிப்பதில்லை. சொக்கல் இனிப்பாக இருக்கிறது என்றாலும் பிள்ளைகள் அளவுக் கதிகமாக உண்டால் அது தெவிட்டும் பொருளாகி விடும். அதே போன்று ஆசிரியர்கள் அன்பானவர்களாக இருந்தாலும் அளவுக்கதிகமான சுமையை எதிர்த்து ஏற்றிவிடுவதனால் ஆசிரியர்களை மாணவர்களுக்குப் பிடிப்பதில்லை.

இப்பரீட்சை பிள்ளைக்கு அளவுக்கதிகமான சுமை எனத் தெரிந்தாலும் பெற்றோர்களும், ஆசிரியர்களும் பிள்ளைகளை வருத்துகின்றார்கள். பாடசாலையின் நற்பெயருக்காக ஆசிரியர்களும், சமூக மதிப்பு, ஏனைய பிரபல்யமான பாடசாலை அனுமதி போன்றவற்றிற்காகப் பெற்றோர்களும் இதனைச் சரியென்று ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

மேற்படி பரீட்சையில் சித்தியடைய வேண்டும் என எண்ணுவதற்கு யாது காரணமென்று பெற்றோர்களிடம் கேட்டபோது வேறு பாடசாலை அனுமதி என்று 60% ஆன பெற்றோர்களும், சமூக மதிப்பு என்று 25%மான பெற்றோரும் மாதாந்த ஊக்குவிப்புப் பணம் என்று 15% பெற்றோரும் குறிப்பிட்டிருந்தனர். இதன் மூலம் பிரபல்யமான பாடசாலைகளில் அனுமதி பெறவேண்டும் என்ற நோக்கம் அதிகமான பெற்றோரிடம் இருந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகின்றது. அத்தகைய செயற்பாட்டிற்காகப் பிள்ளைகளை வருத்துவது தெரிய வருகின்றது. அத்துடன் பிள்ளைகள் கற்கும்போது சுதந்திரமாகக் கற்பர் என்பதைவிட பெற்றோரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்து கற்பதையே பெற்றோர்களும் விரும்புகிறார்கள் என்பதை 67%ஆன பெற்றோர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். பிள்ளைகள் பரீட்சையில் சித்தியடையாவிடில் பிள்ளைகளுக்குத் தண்டனை வழங்குவோம் என்பதை 40%மான பெற்றோர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். அத்துடன் அதிகமாகக் கவலைப்படுவோம் என்பது 60% ஆன பெற்றோர்களால் தரப்பட்ட தகவல்களாகும். இத்தகைய பரீட்சைகள் பெரும்பாலும் எதுவித பயனையும் கொடுக்காதபோதும் ஒருவித மாயையைப் பெற்றோர் மத்தியில் ஏற்படுத்தி விடுகின்றது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இப்பரீட்சை தொடர்பாக அதிகளவு ஆர்வம் காட்டுபவர் தாய் என்பது தரப்பட்ட புள்ளி விபரங்களிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. பிள்ளையிடம் அளவு கடந்த அன்பை அள்ளி வழங்கும் தாய் இப்பரீட்சைக்குப் பிள்ளையைத் தயாராக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் பிள்ளைக்கு

ஒருவிதமான பயத்தை ஏற்படுத்துபவராக விளங்குகின்றார். தாயின் எதிர்பார்ப்பை எப்படியாவது நிறைவேற்றிவிட வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்துப் படிக்கும் பிள்ளைகள் சித்தியடையத் தவறும் பட்சத்தில் மிகவும் மன வேதனை அடைகிறார்கள். பெற்றோரின் எதிர்பார்ப்பை நிறைவு செய்யவில்லையே என்ற பிள்ளையின் பெரும் தவிப்பு விளங்காத நிலையிடல் கூடப் பெற்றோர்களால் தண்டனை வழங்கப்படும் பிள்ளைகளின் மனநிலையை விபரிக்கமுடியாது. இக்காலங்களில் பிள்ளைகளை எங்கும் அழைத்துச் செல்ல விரும்புவதில்லை என்பது 65%மான பெற்றோர்களின் கருத்தாகும். கூடுதலாகத் தனிமையில் இருந்து படிக்க வைப்பதே தவிர பிள்ளைகளின் விருப்பத்தின் பேரின் சுயமாக இயங்கவிடுவதில்லை. குறிக்கப் பட்ட சில பாடப்பகுதிகளை நன்கு படித்து முடித்த பின்புதான் நித்திரைக்குச் செல்லலாம் எனக்கூறி அவர்களைத் தனிமையில் ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து படிக்கவைக்கும் பெற்றோர்கள் ஏராளம்.

இப்பரீட்சைக்குப் பிள்ளைகள் படிக்கும் போது தன் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு என்பதை ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். வகுப்பறையில் பதட்டமாக இருத்தல், பயிற்சிப் பரீட்சையில் குறைந்தளவு புள்ளிகள் எடுத்தால் வீட்டில் தண்டனை கிடைக்கும் எனப் பயத்தில் நடுங்குதல், ஏனைய பிள்ளைகளோடு அடிக்கடி கோபித்தல் போன்ற மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பது ஆசிரியர்களின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தகவல்களாகும். இரவில் நித்திரையில் குழப்பம், நித்திரையில் அழுதல், பயங்கர கனவு காணுதல், படிக்கும் புத்தகங்களை ஒழித்து வைத்தல், சாப்பிடாமல் இருத்தல் போன்ற மன உணர்வுகளைப் பிள்ளைகள் வெளிப்படுத்தியதாக 72%மான பெற்றோர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். ஆனாலும் பிள்ளைகள் சித்தியடையத் தவறும் பட்சத்தில் தம் பிள்ளைகளுக்கு ஆறுதல் வழங்குவோம் என்பது 100%மான பெற்றோர்களின் கருத்தாகும். ஆனாலும் பெற்றோர்கள் என்ற முறையில் பிள்ளைகளுக்கு வழங்கப்படும்

தண்டனைகள் எல்லாவற்றையும் வழங்கி னாலும் சித்தியடையாவிட்டாலும் பிள்ளைகளுக்கு ஆறுதல் அளிப்போம் என்பது பெற்றோர்களின் கருத்தாக அமைந்திருந்தமை வரவேற்கப்படவேண்டியதொன்றாகும். எனினும் பரீட்சைக்கு முன்னுள்ள காலங்களில் அவர்கள் பெற்றுள்ள சித்திரவதைகள் அவர்களது மன உணர்வுகளை எவ்வளவோ பாதித்திருக்கும்.

பெற்றோர்கள் பிள்ளையின் வீட்டுப்பாட வேலைகளுக்கு (Home work) உதவுகின்றார்கள். கல்வியறிவு அற்ற பெற்றோர்கள் தவிர ஏனையவர்கள் வீட்டில் கற்பதற்கு உதவுகின்ற போதிலும் தனியார் வகுப்புகளுக்குக் கூடுதலான மாணவர்கள் செல்வது கிடைத்த தரவுகள் மூலம் அறிய வருகின்றது. படித்த பெற்றோர்கள் கூடத் தமது வேலைக்காக எப்படியாவது பிள்ளைகள் சித்தியடைய வேண்டுமென்று விரும்புகின்றார்கள். பெற்றோர்கள் எத்துறையில் கல்வி கற்றிருந்தாலும் அல்லது எந்தத் தொழிலைப் புரிபவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் தம் பிள்ளைகளை எப்படியாவது சித்தியடையச் செய்வதற்காகப் பிள்ளைகளுக்குத் தேவையற்ற அழுத்தங்களையும், சுமைகளையும் கொடுப்பது தெரிய வருகிறது. இல்லையேல் பிரபல்யமான பாடசாலை அனுமதி பிள்ளைகளுக்குக் கிடைக்கமாட்டாது என்ற ஏக்கம் இதற்குக் காரணமாக அமைகின்றது.

பெற்றோர்களாலும் ஆசிரியர்களாலும் தரப்பட்ட விடயங்களை இவ்வகையில் தொகுத்து நோக்கும்போது இத்தகைய விடயங்களை உறுதியாகக் கூற முடிந்தது. எவ்வகையிலும் பிள்ளைகளுக்கு அளவுக்கதிகமான சுமை என்றுதான் கருதவேண்டியுள்ளது. கல்வி என்பது பிள்ளையின் அறிவாற்றல் வளர்ச்சிக்கு மட்டுமல்லாமல் எதிர்கால வாழ்வின் சவால்களை (Future Challenges) வெற்றிகொள்ளவும், தெரியாத பல விடயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவும் உதவும் என்று கருதப்படுகின்றது. தெரியாததைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்படுவதற்குப் பதில் இத்தகைய பயம் ஏற்படுவதால் கல்வி என்பது அவர்களுக்குக் கசப்பாகிவிடுகிறது. இதனால் கசப்பு மாத்திரைகளுக்கு இனிப்பைப்

பூசிக்கொடுக்கும் வைத்தியர்கள் போல கல்வியில் கசப்பு என்ற சிந்தனையே இல்லாமல் செய்வதில் ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் மிகுந்த அக்கறையுடன் செயற்பட வேண்டியுள்ளனர். கல்வியுலகில் ஆசிரிய மையம் (Teacher Centred), பாட மையம் (Lesson Centred), என்ற சிந்தனைகள் இல்லாமல் குழந்தைகளை மையமாகக் கொண்ட (Child Centred), கல்வி முறையே குழந்தைகளின் மனதிற்கும் இதமான கல்வி முறையென்று கொள்ளப்படுகின்றது.

பாடசாலைகள் எதிர்காலத்தில் செய்ய வேண்டியவை என்ன?

ஆரம்ப பாடசாலைகள் பொறுத்தவரையில் இன்று புலமைப்பரிசில் பரீட்சை என்ற ஒரு கொள்கலனை (Container) வைத்து சித்திரவதைப்படுத்துவதைக் காணமுடிகின்றது. மாணவர்களுக்குக் கல்வி என்பது சுமையாக அமையாமல் ஒரு இன்ப அனுபவமாக அமைய வேண்டும். கடினமான பாடப்பகுதியென்று எதனையும் ஒதுக்காமல் கடினமாக பகுதியாக இருந்தாலும் அதனை எப்படியாவது படிக்க வேண்டும் என்பதை இன்றைய தேர்வு முறைகள் (Exam Methods) எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்நிலையில் மீத்திறன் மாணவன் கூடப் பரீட்சை தொடர்பாகப் பயந்து சோர்ந்து விடுகின்றான். இந்நிலையில் ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள் போன்றோரின் கண்டிப்பும், அன்பும் மட்டும் போதாது. மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டலும் தேவைப்படுகின்றது. ஆகவே வழிகாட்டல் ஆலோசனை என்ற விடயம் அவசரமானதும், அவசியமானதுமாகும்.

மாணவர்களின் எதிர்காலத் திட்டங்கள் (Future Plans of Students)

ஆசிரியர்கள் வகுப்பில் தொடர்ச்சியாகப் பாடங்களை மட்டும் நடத்திக் கொண்டிராமல் மாணவர்களின் எதிர்காலத் திட்டங்கள் தொடர்பாக கலந்துரையாடலாம். சில மாணவர்களுக்குத் தெளிவான திட்டங்கள் இருக்கும். குறிக்கப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்ற எத்தகைய துறையைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பதையும், அதற்கான தற்போதைய ஆயத்த

நிலையையும் விளக்க வேண்டும். சில மாணவர்களுக்கு ஆசை இருக்குமே தவிர எதிர்காலம் பற்றிய தெளிவான வரையறை இருக்காது. சில மாணவர்களிடம் எந்தவொரு திட்டமும் இருக்காது. எதிர்காலம் பற்றிய விழிப்புணர்வு சிறிதுகூட இருக்காது. இதனால் மாணவர்களின் எதிர்கால நகர்வுகள் பற்றிய சில சிந்தனைகளை ஆசிரியர்கள் ஏற்படுத்திவிடவேண்டும்.

சுயகற்றல் (Self Learning)

பாடசாலைகள் இன்று தமது பிள்ளைகளினுடைய பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் என்ற ஒரு குறிக்கோளினூடாகவே தரமான பாடசாலை என்ற அந்தஸ்தை அடைய எத்தனிக்கின்றன. அப்பயணத்தில் முழு மூச்சாக இருக்கின்றார்களே தவிர பிள்ளைகளின் கற்றல் தவிர்ந்த ஏனைய செயற்பாடுகளைக் கருத்திற்கொள்ளவில்லை. பிள்ளைகளின் சுயகற்றலில் அதிக கவனம் எடுப்பதோடு அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். பாடசாலைகள் பரீட்சையில் சித்தியடையும் மாணவர்களை மட்டும் கருத்திற்கொள்ளாமல் எதிர்காலத்தில் இக்கல்வி நடவடிக்கைகள் மாணவர்களை எப்படித் தயார்படுத்தப்போகின்றது என்பதை உணரும் வண்ணம் செயற்படவேண்டும். எதிர்காலக் கற்றலுக்காக கற்றல் (Learning to learn) என்ற உயர் தத்துவத்தை மனதிற்கொண்டு செயற்பட வேண்டும். அதற்காகப் பிள்ளைகளிடம் கல்வியறிவை வலிந்து திணிக்கக்கூடாது. அவர்கள் விரும்பிக் கற்கும் வகையில் பொருத்தமான கற்பித்தல் முறைகளைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும்.

கல்விசார் அனுபவங்கள் (Educational Experiences)

பிள்ளைகளுக்குக் கற்கும்போது அவர்கள் பெறும் நேரடி அனுபவங்களை அவர்கள் கற்ற விடயத்தை மறக்காமல் வைத்திருக்க உதவுகின்றது. இதனால் சிறந்த கல்விசார் அனுபவங்களை வழங்கவேண்டும். இதனால் பிள்ளைகளை நூதனசாலை, பொருட்காட்சி, நீதிமன்றம், பிரசித்தி பெற்ற வழிபாட்டுத் தலங்கள், பூங்காக்கள் போன்ற இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்.

சமூகமயமாதலுக்கான (Socialization) சந்தர்ப்பங்கள்

எதிர்காலச் சந்ததியினர் புத்திக்கூர்மையாக (Intelligence) இருப்பதற்கு அவர்களைக் கற்பித்தால் மட்டும் போதாது. எதிர்காலத்தின் சவால்களுக்கு (Future Challenged) தம்மைப் பொருந்தி வாழ்பவர்களாக மாற்றவேண்டும். பாடசாலையில் பாடங்களைக் கற்றலிலும் பார்க்க சமூக அமைப்புக்கள், ஆய்வுகூடங்கள், மைதானங்கள் போன்றவற்றை பாடசாலைகள் தம்முடன் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நவீன கைத்தொழில் யுகத்தில் மாறுபட்ட பாத்திரத்தில் கற்பதற்கு தனி மனிதன் எதிர்பார்க்கப்படுவதனால் நிலைமை சிக்கலானதாகவும், கடினமானதாகவும் இருக்கின்றது. இதனால் குடும்பம் அவனுக்குத் தனித்து உதவி செய்யமுடியாததனால் பாடசாலைகள் பிள்ளைகளுக்கு உதவ வேண்டும். Durkheim என்பவர் கருத்துப்படி ஆசிரியரும் பெற்றோரும் மாணவருக்காக அவதார புருஷர்களாகவும் (Incarnate), சீரிய உதாரண கர்த்தாக்களாகவும் (Personified) இருக்கவேண்டும் எனப்படுகின்றது.

பெற்றோர்களுடனான தொடர்பு (Relations with parents)

பிள்ளைகளின் கல்விக்கான முழுப்பொறுப்பு பாடசாலையைச் சேர்ந்ததல்ல. குடும்பமே கல்வியின் அடிப்படை முகவர் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. பிள்ளைகள் கூடுதலான நேரத்தைச் செலவிடுவது குடும்பத்திலேயாகும். இப்பகுதியில் எல்லா விடயங்களும் எளிதில் மனதில் பதிந்துவிடுமாதலால் நல்ல விடயங்களை அது பழகுவதற்கு அதிக சந்தர்ப்பம் வழங்க வேண்டும். இதனால் ஆசிரியர்கள் பெற்றோர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு பல விடயங்களைச் செய்வதற்கு ஊக்குவிக்கவேண்டும். பெற்றோர் தொடர்பு ஸ்திரிமாவதற்கு இயலுமான சகல மார்க்கங்களும் ஆராயப்படவேண்டும்.

- 1) பெற்றோர் பாடசாலைக்கு வரும் சமயங்களில் அவர்களுக்கு மிகுந்த மரியாதை கொடுப்பதன் மூலமும், அவர்களுடைய முறைப்பாடுகளுக்கும், ஆலோசனைகளுக்கும் ஆசிரியர்கள் செவிசாய்ப்பதன் மூலமும் சிறந்த தொடர்பைப் பேணலாம்.

2) பிள்ளைகளின் முன்னேற்றம் பற்றி ஆலோசனை வழங்கவேண்டும். ஒளிவு மறைவின்றி திறந்த பேச்சுவார்த்தை, ஊக்கமான ஒத்துழைப்புக்கும், பரஸ்பரமான புரிந்துணர்வுக்கும் வழிவகுக்கும். பரஸ்பர ஆலோசனைகள் மாணவனைப் பல கோணங்களிலிருந்து புரிந்துகொள்வதற்கும் பெற்றோருக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் உதவுவதால் இவ்விடயத்தில் கூடுதல் கவனம் எடுக்கவேண்டும்.

இதைவிடுத்து வீடு, பாடசாலை, அயல் சமூகம், சமூக அமைப்புகள், அரசு போன்ற பல தரப்பட்ட முகவர்கள் பொதுநோக்கும் இசைவான கொள்கைகளும் இன்றி வெவ்வேறு திசைகளில் இழுபறிப்படுவாராயின் பாடசாலையானது மாணவர்களின் கல்வியிலும், நிரந்தரமானதும், முரணற்றதுமானதொரு அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்த இயலாததாகிவிடும்.

முடிவுரை

கல்விச் செயற்பாடுகளில் ஆசிரிய வகிபாகம் (Role of Teacher) முக்கியத்துவம் வாய்ந்தமையினால் ஆசிரியர்கள் விழிப்பாகச் செயற்படவேண்டும். புதிய கலைத்திட்டத்தில் தேர்ச்சிமையக் கல்வி முக்கியப்படுத்தப்படுகின்றது. அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு ஆகிய இடைப்பட்ட ஒரு செயற்பாடுதான் தேர்ச்சியாகும். இத்தகைய தேர்ச்சிகளை மாணவர்கள் அடையவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதனால் அவைகளை விளையாட்டுக்களின் மூலமான செயற்பாடுகளினூடாக அடையச் செய்வதில் ஆசிரியர் கவனம் செலுத்தவேண்டும். செயற்பாட்டு முறையிலான மகிழ்ச்சிகரமான கற்றல் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். பிள்ளைகளுக்கு கற்பிக்கும்போது திணிப்பு முறைகள் கைவிடப்பட்டு சுயகற்றல் முறைகள் ஊக்குவிக்கப்படவேண்டும். சுயமாகக் கற்கும்போது அது கற்றலில் விருப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. ஆனால் புலமைப்பரிசிலுக்குத் தோற்றும் மாணவர்கள் பல வழிகளில் பல்வேறான மன உளைச்சலுக்கு உள்ளாவதனால் இவ்விடயத்தில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஆகவே

பிள்ளைகள் கற்பதற்கான மன விருப்பையும், சிறந்த பௌதீகச் சூழலையும் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன் மூலம் பிள்ளை நன்கு கற்கமுடிகிறது. ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும் இவ்விடயத்தில் பிள்ளைகளை மேற்பார்வை செய்வதோடு உரிய முறையில் ஆலோசனை வழங்கவேண்டும். மாறாகப் பிள்ளைகளுக்குப் பரீட்சை தொடர்பான மனப்பயத்தையும், மனப்பிரமையையும் ஏற்படுத்திவிட்டால் எதிர்காலத்தில் மனவிருத்தி குன்றிய பிள்ளைகளை உருவாக்குதல் என்பது நிச்சயமாகிவிடும்.

தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சை வெட்டுப்புள்ளி - 2010

மாவட்டங்கள்	தமிழ்மொழி மூலம் (புள்ளிகள்)
கொழும்பு	145
கம்பஹா	145
களுத்துரை	145
கண்டி	145
மாத்தளை	145
நுவரெலியா	140
காலி	145
மாத்தறை	145
அம்பாந்தோட்டை	137
யாழ்ப்பாணம்	142
கிளிநொச்சி	139
மன்னார்	141
வவுனியா	143
மூலலைத்தீவு	139
மட்டக்களப்பு	142
அம்பாறை	143
திருகோணமலை	142
குருநாகல்	145
புத்தளம்	141
அநுராதபுரம்	140
பொலநறுவை	140
பதுளை	141
மொனராகலை	143
இரத்தினபுரி	140
கேகாலை	145

உசாத்துணை நூல்கள்

- Richard.D. Gross, Psychology, 1987, New York.
- Lebord.D, Goodstein, 1975, Adjunstment, Behavior and Personality, Addisn Wesley Publishing Company.
- Henry Gleitman, 1991, Psychology, Norton and Company, Net York.
- Mary Collins, 1936, Psychology and Practical life, University of London Press, London.
- Kakkar, Educational Psychology, 2001, Prentice-Hall of India, Private Limited, New Delhi.
- Lovell.K, 1969, Educational Psychology and Children, University of London Press Ltd.
- Mangal.K, 2003, Advanced Educational Pshychology, Prentice-Hall of India, Private Limited, New Delhi.
- Santroc.W, 2006, Educational Pshychology, Prentice-Hall of India, Private Limited, New Delhi.
- Ministry of Education. Education in Sri Lanka.
- ஆசிரியர் சேவைக்கால செயற்றிட்டம், மகிழ்ச்சிகரமான கற்றல், கல்வி பண் பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத் துறை அமைச்சு, வட கிழக்கு மாகாணம், திருகோணமலை.
- இலங்கையின் கல்விக்கான ஐந்து வருடத் திட்டம், 2000-2004, கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சு, பத்திரமுல்ல.
- ஆரம்ப கல்வி அத்தியாவசியமற்ற தேர்ச்சிகள், 2002, தேசிய கல்வி நிறுவனம், மகரகம்.
- ஜெயராசா.ச, 2005, குழந்தை உளவியலும் கல்வியும், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை.
- இரத்தினசபாபதி.பி, 2006, இன்றைய கல்வியில் உளவியல், சாந்தா பப்ளிசர்ஸ், சென்னை.
- சந்தானம்.எஸ், கணபதி.வி, 2004, கல்வி உளவியல், சாந்தா பப்ளிசர்ஸ், சென்னை.
- இளமதி.எஸ், 2003, குழந்தைகளின் மனநலம் காக்க ஒரு உளவியல் நூல், நர்மதா வெளியீடு.
- விமலா.கி, 2006, வழிகாட்டலும் ஆலோசனையும், கொழும்பு.
- தேசிய கல்வி நிறுவகம், 2005, சிறுவர் உளநலம், மகரகம்.
- இனோட்.ஜி, 2005, குழந்தைகளுக்கும் உங்களுக்குமிடையே....., மூன்றாவது மனிதன் பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.
- ஜெயராசா.சபா, 2005, சீர்மிய உளவியல், சேமமடு பதிப்பகம்.

அபிவிருத்திக்கான தொடர்புடகவியல் கற்கை

ப. இராஜேஸ்வரன்
B.A. (Hons), M.A., Dip.in media

அறிமுகம்

தொடர்பாடல் ஊடகங்களின் முக்கிய பணி நிலையாகவும் உள்ளடக்க கருத்தியல்களாகவும் அபிவிருத்தி எண்ணக்கருக்களின் முதன்மைப் படுத்தப்படுதல்களை அவதானிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது. சமூக மாற்றத்திற்கான தொடர்பு ஊடக பணிநிலைகள் வலியுறுத்தப்படுவதுடன், சமூக எதிர்பார்க்கைகளாகவும் உள்ளன. மாற்றம் என்ற பதம் அபிவிருத்தியைச் சுட்டும். நன்மைக்கான மாற்றம் என்பது முக்கிய விடயமாகின்றது. அபிவிருத்தியை இயங்கியல் படுத்தும் முக்கிய தூண்டியாகவும் உந்து சக்தியாகவும் ஊடகங்கள் செயற்படுதல் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அபிவிருத்தி ஊடக வியல் எண்ணவாக்கம் தொடர்பான அம்சங்கள், நடைமுறைகள் ஊடக நிறுவனப்பட்ட ரீதியிலும், கற்கைக்கான கலைத்திட்ட உள்ளடக்கங்களிலும் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அபிவிருத்தி கருத்தியல் நாட்டின் தேசிய மற்றும் உலகளாவிய தரநிலைகளுடன் தொடர்புபட்டது. ஓர் நிலையிலிருந்து இன்னொரு நிலைக்கு மாற்றம் பெறுதல். இங்கு உயர்வு, மேம்பாடு முக்கிய அம்சங்களாகின்றது. மக்களுடன் தொடர்புபட்ட அபிவிருத்தியை அவர்களுடன் தொடர்புபட்ட ஊடகங்கள் ஊடாகவே முன்னெடுத்தல் சாத்தியமானது. அபிவிருத்திச் செயல்முறை அதிகளவு மூன்றாம் மண்டல நாடுகளுடன் தொடர்புபட்ட வகையிலே இயங்குகின்றது. இதற்கு அடிப்படைக்காரணம் இவை காலனித்துவ ஆளுகைக்குள் இருந்தமையே ஆகும். இவை மேலைநாடுகள் போன்று முன்னேறவும் அபிவிருத்தி அடையவும் முயற்சிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. இவற்றின் பின்னணிகள் அபிவிருத்திக்கான ஊடக தொடர்பாடல் செயற்பாடுகளை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளன.

டட்ரி சீர்ஸ் : அபிவிருத்தி மக்களின் பொருளாதாரம், கல்வி, சமத்துவநிலை போன்றவற்றை உயர்த்தி வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும், வறுமையையும் ஒழிப்பதே என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

அபிவிருத்தி தொடர்பு ஊடகவியல்

தொழில்நுட்பரீதியாக மட்டுமல்லாமல் புதுவிதமான கருத்துக்கள், திறமைகள், விழிப்புணர்வு, மனித உணர்வில் தோன்றும் புதிய எண்ணப்பாங்குகள் அபிவிருத்தி தொடர்பியலுக்குள் அடங்கும் என்று எவ்ரெட்கிளிஞ்சன்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். அபிவிருத்தி ஊடகவியலின் முக்கிய பணியாகக் கருதப்படுவது; மக்களுக்குத் தேசியரீதியிலான திட்டங்கள், செயற்பாடுகள் போன்றவற்றை அறிவிப்பதும் அவை தொடர்பாக அவர்களை ஊக்குவிப்பதும் ஆகும். ஊக்கப்படுத்தல் என்பது அபிவிருத்தி தொடர்பியலில் முக்கிய அம்சம். எத்தனை அல்லது எவ்வளவு விடயங்கள் அல்லது திட்டங்கள் தொடர்பாக மக்களுக்கு அறிவிக்கின்றோம் என்பதைவிட எவ்வளவு தூரம் அத்திட்டங்கள் தொடர்பாக அவர்களைச் சிந்திக்க வைத்து நடைமுறைப்படுத்த வைக்கின்றோம் என்பது தான் முக்கியமான அம்சம்.

சமூக விழுமியங்களை ஒழுங்கமைந்த வகையில் வழிநடத்திச் செல்ல தொடர்பு ஊடகத்துறை கணிசமான பங்களிப்பை வழங்குகின்றது. இதற்காகப் பின்வரும் வகைப்பாட்டினுள் ஊடகத்துறைச் செயற்பாடுகள் உள்ளடக்கப்படுவதைக் குறிப்பிடமுடியும்.

- ★ அபிவிருத்தி இதழியல்
- ★ சமூக இதழியல்
- ★ மகிழ்வுட்டும் அல்லது பொழுதுபோக்கு இதழியல்.

மக்களின் வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்காகவும், அவர்களின் விருத்திக்காகவும் உருவாக்கப்படும் செய்திகள், கட்டுரைகள் அபிவிருத்தி தொடர்பு ஊடகவியலில் அடங்குகின்றன. சாதாரண செய்தி அறிக்கைகள், நிகழ்ச்சித் தயாரிப்புக்களைவிட சற்று மாறுபட்டதாகவும், நிபுணத்துவம் பெற்றவர்கள் அறிக்கையிடலைத் தயாரிப்பதுதான் இதன் சிறப்பம்சம் ஆகும். அபிவிருத்தி இதழியல் -

- ★ கருத்துக்கள்
- ★ திட்டங்கள்
- ★ செயற்பாடு
- ★ நிகழ்ச்சிகள்

ஆகிய நான்கு முக்கிய விடயங்களை ஆராய்கின்றன. மக்களையும் சமூகத்தையும் அபிவிருத்தி இலக்குடன் வழிநடாத்திச் செல்லும் மிகப்பெரிய பொறுப்பு ஊடக நிறுவனங்களுக்கும், தொடர்பியலாளர்களுக்கும், ஊடகவியலாளர்களுக்கும் இருக்கின்றது.

டானியல் லேனர்; ஊடகம் மூலம் நவீன மயமாக்கம், எழுத்தறிவு, ஊடகப் பயன்பாடு, அரசியல் சார்ந்த விழிப்புணர்வு போன்றவற்றை ஏற்படுத்தமுடியும் என்கிறார். O - கவனி, R - பிரதிபலி, A - ஆய்வு செய்து மேம்படுத்தல், C - கருத்துருவாக்கம், L - கற்றுக்கொள், E - அறிக்கையிடல் என்ற கருத்தியலை (Oracle) ஓராக்கிள் கிளக்குகின்றது. யுனெஸ்கோ; ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியுடன் சமூக அபிவிருத்தியும் உண்டாதல் வேண்டும் என்கிறது. சமூக அபிவிருத்தியானது உணவு, போசனை, சுகாதாரம், கல்வி, சமூகப் பாதுகாப்பு, ஆடையணிகள், ஓய்வு, மனித சுதந்திரம் ஆகியவற்றில் ஏற்படுத்தப்படுதல் பற்றிச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

பொருளாதார அபிவிருத்தி என்ற விடயத்தைக் கருத்திற்கொண்டு தனிமனித அபிவிருத்தியை நாம் அளவிட முடியாது. அபிவிருத்தி தொடர்பான திட்டங்களை எடுத்துச் சொல்லி மக்களை ஊக்கப்படுத்துவதே அபிவிருத்தி தொடர்பியல் என்று குறிப்பிடுவர்.

அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை மக்களுக்குச் சொல்வது மட்டுமன்றி திட்டங்கள் மக்களுக்கு ஏன் தேவை? ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் ஒவ்வொருவர் எப்படிப் பயனடையலாம்? எப்படி அவர்களின் உதவி பெறலாம் போன்ற விடயங்களை விளக்குகின்றது. மக்களை அறிவுறுத்தி ஊக்கப்படுத்தல் செயற்பாடு மிக அடிப்படையாகின்றது.

உள்ளடக்கம்

அபிவிருத்தி ஊடக உள்ளடக்கங்களை ஒழுங்கமைக்கும்போதும்; நடைமுறைப்படுத்தும் போதும் பின்வரும் அம்சங்களைப் பின்பற்றல் ஊடகம் அபிவிருத்தியின் அடைவை உயர்த்த வாய்ப்பளிக்கும்.

- ★ அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக இனங்காணப்படும் அல்லது வெளியிடப்படும் செய்திகள் அரசியல் நலன் சார்ந்ததாக இருக்கக்கூடாது. மக்களின் தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளிக்கொணரல்.
- ★ அரசியல்வாதிகளின் நிகழ்ச்சிநிரலுக்கு ஏற்ப ஊடகவியலாளன் செயற்படக் கூடாது.
- ★ அபிவிருத்தியில் இடம்பெறுகின்ற ஊழல் களை வெளிக்கொணரல்.
- ★ புலனாய்வு ஊடக அணுகுமுறையைக் கையாண்டு தகவல்களைத் திரட்டுதல்.
- ★ மக்களின் தேவைகள், உணர்வுகளைப் புரிந்து நடத்தல்.
- ★ மக்களை அபிவிருத்தி திட்டச் செயற்பாடுகளில் பங்களிப்புச் செய்யச் செய்தல்.
- ★ தேசிய மற்றும் உள்ளூர் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளை மதிப்பிடலும், பரிசோதித்தலும் முக்கிய செயன்முறையாகும்.

உலகளாவிய ரீதியில் அபிவிருத்தி அடைவை அளத்தல் என்பது அபிவிருத்தி மாற்றத்தை அளவிட உதவும் செயலாகும். இவற்றினை மரபு வழி, நவீன வழி அளவீடுகள் என இருவகைப் பாட்டினுள் உள்ளடக்கலாம். பொருளாதார அபிவிருத்தி அளவீட்டு முறைகள் மரபுவழி அளவீடுகள் என்றும், சமூக அபிவிருத்தியை அளவிடல் நவீன அளவீடுகள் எனவும் கொள்ளப்படுகின்றன. சமூக

அபிவிருத்தி அளவீட்டினுள் பொதுவசதிகள் தொடர்பான அளவீட்டில் தொடர்புசார் கருவிகளின் அளவுப் பரிமாணம் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. தனிநபர் சக்தி நுகர்வு சனத்தொகையில் 1000 பேர்களிடம் உள்ள வானொலிப் பெட்டிகள், தொலைக்காட்சி, தொலைபேசி எண்ணிக்கை என்பன கணிப்பிடப் பட்டு அபிவிருத்தி மட்டம் அளவீடு செய்யப்படுகின்றன. இதனை அட்டவணை -01 விளக்கம் அளிப்பதாக அமைகின்றது.

அட்டவணை 01

நாடுகள்	தொலைபேசி 1000 பேருக்கு	தொலைக்காட்சி 1000 பேருக்கு	இன்ரநெற் 1000 பேருக்கு
பிரித்தானியா	1.9	2.3	42
ஐக்கிய இராச்சியம்	1.3	1.2	55
சிங்கப்பூர்	2.0	2.6	50
இலங்கை	88.1	10.2	01
இந்தியா	93.5	23.6	02
இந்தோனேசியா	70.8	-	04
நோர்வே	-	-	50
சுவீடன்	-	-	57
நெதர்லாந்து	-	-	51
பாகிஸ்தான்	68.5	47.7	01
ஜப்பான்	1.5	1.6	45

(மூலம் : யுனிசெவ் அறிக்கை - 2008)

அபிவிருத்திச் செயன்முறைக்கு மிக அடிப்படையாக அமைவது அறிவு. திரட்டப்படும் தகவல் ஊடாக அறிகை விருத்தி ஏற்படுகின்றது. தொடர்பு ஊடகங்கள் தகவல்களை வழங்கியும், பரிமாற்றியும் அறிகைத் தொழிற்பாட்டுக்கு உதவுகின்றது. சமுதாய வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி ஒலி, ஒளி பரப்புக்கள் இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்பாக அமைகின்றது. வாழ்க்கை நீடித்த கல்வி, எல்லோருக்கும் கல்வி, வளர்ந்தோர் கல்வி செயன்முறைக்குப் பங்களிப்பதாகவுள்ளது. அபிவிருத்தி தொடர்பியலில் இரண்டு முக்கிய அம்சங்கள் உள்ளன.

- * ஒரு பொதுவான புரிந்துணர்வுக்கு ஏற்ற வகையில் தகவலை விளக்குதல்.
- * அத்தகவலை சரியென்றாக்குதலும், அன்படி ஒழுக வைத்தலும்.

தொடர்பியல் செயன்முறையில் புதுக் கருத் துக்களை உள்வாங்குதல் என்பது விழிப்புணர்வு, 'விருப்பம், மதிப்பிடல், முயன்று பார்த்தல், உள் வாங்குதல் போன்ற செயற்கூறுகளை உள்ளடக் கியதாகக் காணப்படுகின்றது. புதுவித கருத்தி யல்கள் வெகு ஜனங்கள் மத்தியில் பரவலாக்கும் போது மேற்கூறப்பட்ட செயற்கூறுகளின்படி நிலை யின் பின்னரே தனிமனிதனையோ அல்லது சமூகத் தையோ சென்றடையும் அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளப் படும். சிலர் தாமாகவே முன்வந்தும், சிலர் சொன்ன வுடன் ஏற்பாடுகளாகவும், வேறு சிலர் எதையுமே ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலைமையில் காணப்படுவர்.

தொடர்பியல் கோட்பாடு

அபிவிருத்திதொடர்பு ஊடக கோட்பாடுகளை நோக்குகின்றபோது வளர்முக நாடுகளை பொறுத்தவரை அங்கு நிலவும் பிரத்தியோக சூழ்நிலைக் காரணிகளினால் அங்கு கோட்பாடு ரீதியில் ஊடகச் செயற்பாடுகளை ஒழுங்கமைப் பதில், வாசகர் தகுதி, தொழில்நுட்பம், வளர்முக நாடுகளைச் சார்ந்திருக்கும் தன்மை, உலக அரசியலில் வளரும் நாடுகள் பங்கேற்றல், ஊடக உரிமைகளை விட்டுக் கொடுக்கும் நிலைமைகள் சவாலான காரணிகளாக அமைகின்றன. அபிவிருத்தி ஊடகக் கோட்பாடுகள் பின்வரும் முக்கிய கூறுகளைக் கொண்டதாக அமை கின்றது.

- * ஊடகங்கள் தேசிய நலன் சார்ந்த திட்டங்களை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தல்.

ENHANCING READINESS FOR TOTAL QUALITY MANAGEMENT : THE ROLE OF HUMAN RESOURCES DEVELOPMENT

Dr. Parth Sarathi

*General Manager (HRD)
Bharat Heavy Electricals Ltd.
Human Resource Development
Institute, Noida, U.P., India.*

Total Quality Management (TQM) is the most recent approach to integrate all aspects of quality assurance with managerial efforts towards enhanced customer satisfaction and employee contentment while protecting and increasing the shareholders interest. According to Fred Luthans (1995) a comprehensive definition of TQM is an organizational strategy with accompanying techniques that deliver quality products and/or services to customers'.

The word 'Total' in TQM differentiates this approach from the traditional inspection, quality control, or quality assurance approach. TQM is an over-all approach formulated at the top management level and diffused throughout the organization. All employees right from the CEO to daily rated workers at the lowest level are involved in the TQM process.

'Quality' in TQM not only signifies defect free products. TQM is really more concerned with quality service than quality products. In TQM 'Quality' is defined as 'meeting and exceeding customer expectations'.

The term 'Management' in TQM emphasises that this is a management approach, not just a narrow quality control or quality assurance function. It is a people

oriented approach and every one in the organization must be involved in it.

TQM encompasses all facets of management such as decision-making, problem-solving, integration of quality-planning, quality-implementation and quality improvement strategies throughout the organization. It is a dynamic process involving all levels of employees. TQM requires that people assume leadership throughout the organization.

There are a number of approaches and techniques being used by organizations, but all of them cannot, and in fact, should not be implemented simultaneously. The TQM approach emphasizes planned changes through human processes. Therefore if the techniques are implemented without proper needs-assessment, they may stifle progress. This shows the role of Human Resources Development (HRD) in making a decision to implement TQM and for further facilitation of the efforts is crucial.

In this paper an attempt is made to examine the readiness of an organization to start TQM efforts and also to identify important thrust areas which will enable an organization to reach the readiness level as soon as possible. Unfortunately, one should

bear in mind that there are instances of organizations commissioning HRD efforts with much fanfare and publicity followed by a fast fading out of enthusiasm. Resistance to change is the prime factor explaining the demise of enthusiasm.

Preparing for TQM – A Few Approaches

HRD professionals should first have a true understanding of the concept and philosophy of TQM. A number of approaches may be used to identify the tasks to be performed by the HRD function to prepare for TQM. A few of the approaches are briefly described below.

<i>Score Range</i>	<i>Status of the organization</i>	<i>Remarks</i>
21 - 25	Critical	Needs intensive care immediately
16 – 20	Guarded	Needs a life support system hook up
11 – 15	Resting	Needs medication and attention
6 – 10	Healing	Needs regular check – ups
< 5	Healthy	Needs counseling

The survey is based on the Crosby's five sets of questions which include five crucial aspects of quality, namely:

- deviations in out-going products and services,
- fire-fighting or 'fix-it' orientation,
- clarity of employee expectations on items concerning quality,
- management's awareness of the price of nonconformance,
- accepting responsibility for quality by the management.

A summary of the results obtained from the survey is given in Annexure I. Some of the implications for HRD are found in Annexure IA.

b) TQM Inventory

Gaylord Reagan (2002) has developed an inventory to assess the readiness of

First Approach – Surveys

Different types of surveys are useful in identifying appropriate HRD interventions. While tailor-made surveys will be more effective, some standard surveys may also give encouraging results. The salient features of three surveys recently conducted by the author are given below :

a) The Quality Profile Survey

The survey based on the questionnaire developed by Phil Crosby (1996) indicated the status of the 'organization' based on the scores given by the respondents.

organizations for implementing TQM activities. The questionnaire is based on the following 8 dimensions which are critical for successful implementation of TQM :

- top management leadership & support;
- strategic planning in quality management;
- focus on the customer;
- employee training and recognition;
- employee empowerment and teamwork;
- quality management and analysis;
- quality assurance;
- quality and productivity improvement efforts.

Based on the aggregate relative scores obtained, dimensions requiring greater attention can be identified. A summary of such a study conducted in a large multi unit organization is given in Annexure II and some of the emerging issues for HRD are

found in Annexure II A. The study was extended to over 2000 managers in various units of the company and the findings are almost identical with the results presented here.

c) Empowerment Readiness Survey

'Empowerment' has emerged as a crucial factor not only for the effective implementation of TQM, but also for the success of any change efforts in an organization. A. G. Henkel, C. Repp Begin and J. F. Vogt (2003) have developed an Empowerment Readiness Survey' instrument which helps in assessing the status of empowerment based on the following six empowerment dimension: information, ambiguity, communication, learning, value of people and concept of power.

A diagnosis done in a large engineering company has helped to identify a few critical areas where a further thrust is needed. A summary of the study is found in Annexure III, and the emerging HRD implications in Annexure II-A.

d) Questionnaire for the Malcom Balbridge Quality Award

The items of this nationally known questionnaire provide a sound basis for assessing the status of organizations regarding TQM activities.

The items are: Leadership, Information and analysis, Strategic Quality Planning, HRD and Management, Management of Process Quality, Quality and operational results, Customer focus and satisfaction.

A survey will have to be conducted to study each of the above items.

Second Approach – Problem Identification Workshops

A problem identification workshop may be organized to identify the main problems in implementing TQM in the organization. Senior management personnel should participate in the workshop after receiving one or two days of input on the philosophy of and approach to TQM.

The main problems in TQM implementation may also be identified in a brain storming session of executive working in different functional areas. One such list of problems is found in Annexure IV for reference.

Third Approach – Assessment of Barriers in Meeting Customer Requirements

Meeting customer requirements is the key objective of any TQM effort. Reducing barriers in the way provides endless opportunities for HRD interventions. The list of such barriers, given below, may be helpful.

- a) Ambiguous instructions or expectations of customers and their inability to assess their own requirements;
- b) Inadequacy of the information received by the supplier and being content with mere "guesstimates" about customer requirements. Agreeing to impossible time schedules for fear of losing the customer;
- c) Unwillingness to explore and solve the problems of others;
- d) Lack of forward planning in anticipating and satisfying customer requirements;
- e) Unclear description of customer requirements given to the design and manufacturing departments;
- f) Poor goal-setting and time management;

- g) Working on assumptions (The customer needs what I think he does); poor communication and listening;
- h) Lack of willingness to negotiate on various issues;
- i) Lack of willingness to provide information and seek feedback;
- j) Unawareness of one's own responsibilities and passing the buck to others;
- k) Trying to impress or silence customers by highly technical jargonized talk without paying attention to their concerns;
- l) Lack of empathy for the customer.

Fourth Approach – Understanding of Factors involved in Success of TQM

A study of available literature and the experience of organizations which practise TQM suggest that the TQM approach is characterized by the following three features.

- It is top management driven;
- It depends on action from everybody in the organization;
- It is a continuous process.

On the basis of various TQM models, the following emerge as the key determinants for the success of TQM : culture, values, leadership, commitment.

Culture sums up the way an organization functions or the way things are done in them. According to Roger Harris, four types of culture are normally seen: a) a Power Culture, b) a Role Culture, c) a Task Culture, d) a Person Culture.

Units in a company which pursue different activities should adopt a culture which reflects their needs and so, no single type of culture can be recommended for all

organizations. The HRD function may help in diagnosing the existing culture and recommending an appropriate culture for different segments of an organization. It may also facilitate the inculcation of the appropriate culture and prevent dysfunctional conflicts.

In many organizations TQM initiatives failed because of indifference and lack of leadership. The indifference of top management jeopardizes both the transformational and the transactional roles of managers. Today, organizations need an appropriate blending of these two roles. The use of appropriate power, emerging from the manager's expertise, knowledge, skills and personal abilities together with his legitimate or jurisdictional power is likely to make the manager effective. It also strengthens TQM possibilities. A mature life position is another crucial leadership requirement. Maturity is shown by the habit of operating from a stance of interdependence rather than from an expectation of dependency.

A leader who operates from the life position "I am OK. You are OK", is likely to accelerate the effectiveness of TQM. Sincerity, sensitivity, efficiency and willingness to give and receive feedback are a few other characteristics of effective leadership, which strengthen TQM possibilities.

The role of the HRD function in developing these leadership dimensions needs no emphasis. This is the area where HRD can make a big contribution

Commitment is finally the essential element not only for TQM, but also for any effort at improvement. Commitment is one's

sense of obligation and responsibility to make TQM work. It is basically continued adherence to plans, principles and procedures. Commitment should become a personal promise. It leads to doing what you say you will do. Thus ensuring that your behaviour and actions mirror your statements on TQM.

Developing commitment is the greatest challenge before HRD. The aim should be to ensure that the employees are involved in the process and become sold on the idea of TQM rather than just being told about it. Only then will they be continuously motivated to do the right things the first time. Various types of behavioural science-based training interventions are being used to develop commitment; but success depends on all sections of the employees internalising this value. The leaders of an organization can facilitate this internalization by their own example.

Approach Five - Examination of Activities at the Preparation and Planning Stages of TQM

Implementation of TQM activities can be divided into a number of stages.

According to Jabolanski (2003) the stages are - preparation, planning, assessment, implementation and diversification.

a) Role of HRD at the Preparation Stage of TQM

The preparation stage is crucial as it paves the way for future TQM activities and sets the tone. The readiness of the top executives is explored and they are motivated to look into the need for and the benefits of TQM. Normally, the services of an external facilitator are used who, after ascertaining management's willingness,

starts making the preparations. The vision statement, the corporate goals and objectives are developed by the top executives of the company with the help of the facilitator and a draft policy is prepared. A commitment of the top executives to provide resources to plan and implement TQM is obtained at the end of the preparation stage. The major activities at this stage are listed below :

- decision to introduce TQM in the Company;
- training of top executives;
- selecting a consultant;
- development of a vision, statement and the company's goals, and objectives;
- developing a corporate quality policy;
- communication to employees, customers, suppliers and others;
- decision to proceed and commitment of resources.

Clearly the HRD function has to play a pivotal role at this stage, in close collaboration with the Quality function.

b) Role of HRD at Planning Stage of TQM

The important activities at the "planning stage" of TQM are briefly enumerated below:

- formation of the teams, namely the Corporate TQM Council, the Process. Action teams, The Support Services team;
- training of TQM council members;
- collecting the expectations of the TQM council members regarding the results and identification of obstacles in achieving those results;
- selection of a TQM coordinator;
- selection of a prioritization process for problem identification;
- selecting a process for improvement; reorganizing the support.

- services and establishment of a link between them;
- developing an implementation schedule and a budget;
- decision to proceed.

The role of the HRD function is crucial right through.

Ensuring a Focus on Results, not on Activities – a Critical Role of HRD

Experience shows that it is essential, especially at the initial stages, to ensure that the TQM efforts do not become activity-based. It has been observed that the top management and the TQM facilitators sometimes get enthusiastic if they receive an encouraging response and start introducing a range of TQM-related activities simultaneously throughout the organization. Under the influence of this enthusiasm, a number of processes are selected for study and improvement and a large number of training programmes are organized in quick succession or even simultaneously. A number of process Action Teams or (Quality Improvement Teams) are formed. All this make everybody talk about TQM and engage in some activity or other. However, the results are often not commensurate with the efforts, and people start developing doubts about the value of the TQM efforts.

To overcome this problem, one should ensure that each activity is result-oriented. Hence only a few TQM-related activities should be selected and the focus should be narrow. Only a few critical processes should initially be selected for improvement. Training should be a just-in-time approach and be properly-planned, need-based and just sufficient. Only a few quality improvement teams (or Process Action Teams) should be

commissioned at a time and only for critical processes and “customer satisfaction” indicators should be used to analyse the improvements effected in the process.

The role of the HRD function is indispensable to make TQM activities result-oriented instead of activity-oriented.

Concluding Remarks

TQM is becoming the latest ‘in-thing’ in India after the race for ISO-9000. It is one of the salient features of the Indian Management scene today. New techniques and management practices are being peddled and snapped up by organizations but they are rarely practised or pursued for long. Instead they are abandoned for new ones without allowing them enough time to produce results. This shows a lack of seriousness and patience. TQM is no exception. After a brief trial in the past of Work Studies, Incentives Schemes, OR and optimization techniques, MBO, OD, Quality Circles etc. the ‘in-things’ are now ISO 9000 and TQM. Hardly have these taken root when ‘re-engineering’ and ‘bench-marking’ have started knocking at the door.

All these techniques have great potential and can give true benefits only if they get stabilized. To a great extent, the outcomes of previous practices become the foundation for new techniques. TQM, in its true sense, provides a conducive environment for various organization and development interventions to realize their full potential. Hence, efforts should be made to integrate these various activities. This needs internal resource persons who understand the organizational systems (Task, Structure, Technology and HR) and behavioural processes and the environment. HRD

professionals could be the ideal resource persons to start with.

The organizational philosophy, policies, culture, leadership and commitment, have been described as the 'foundation' of TQM efforts. Hence, before commissioning such efforts it is essential to look into these aspects so as to build a sound foundation. A number of internal resource persons will have to be identified and developed to quickly facilitate this work throughout the organization. The capabilities of problem identification and analysis and problem-solving have to be enhanced among all. Employees at various levels have to learn to communicate effectively to one another. A number of statistical and other tools and techniques need to be used. All such efforts, have therefore, to be linked to the strategic plans of the organization.

The role of the HRD function in promoting TQM, therefore, has no boundaries.

References :

- Crosby, B. Philip, *Quality with out Tears*, New York, McGraw Hill Inc. 1996.

- Harris, Roger, Understanding your Organization's Character, the 1999 Annual : *Handbook for Group facilitators*, Santiago, University Associates, 1999.
- Henkel, A. G., Repp-Begin, C and Vogt J F, Empowerment Readiness Survey, The 2003 Annual : *Developing Human Resources*, Santiago, Pfeiffer and Co. 2003.
- Joboloanski, R, *Implementing TQM*, Sandiago, Pfeiffer and Co. 2003.
- Luthans, Fred, *Organizational Behaviour*, New York, McGraw Hill Inc., 1995.
- Reagan, Gaylord, Total Quality Management Inventory, The 2002 Annual : *Development Human Resources*, Santiago, Pfeiffer and Co. 2002.
- Zairi Mohamed, *Total Quality Management for Engineers*, New Delhi, Aditya Books Pvt. Ltd. 2007.

Annexure - I

‘Quality Profile Of Company A’– Survey Findings in Brief

1. Average Score

The average score was 14.75 on a 0-25 scale, which according to Crosby’s interpretation means the organization is ‘resting’ and needs medication (the lower the score, the better the Quality profile).

2. Distribution of Scores.

Range of scores	Status of Organization (Crosby)	Crosby's remark	No. of respondents in the score range	% of respondents
21-25	Critical immediately	Needs intensive care	6	7.69
16-20	Guarded system hook-up	Needs life support	18	23.08
21-25	Critical immediately	Needs intensive care	6	7.69
11-15	Resting attention	Needs medication and	30	29.48
5-15	Healing	Needs regular care immediately	23	16.67
<5	Healthy	Needs Counselling	1	1.28

Average Score 14.75 - “resting and in need of medication”

Annexure - I A

Quality Profile Survey - Some Implications For HRD Action

Action must be taken to

- generate awareness (through training workshops, presentations, publications);
- present (through experience sharing and cases) the consequences of a casual attitude to deviations from requirements;
- creating a climate where each one is ready to accept his/her own responsibility;
- help people perceive quality as a super-ordinate goal;
- present the voice of customers through interaction with both internal and external customers;

In addition, the need to develop and strengthen systems is also emerging. A few of these are:

- quality policy systems;
- accountability systems for deviations;
- systems to monitor result;
- system for information sharing and feedback;
- reinforcement systems for quality improvement.

Annexure - II

Study on TQM Inventory - Findings in Brief

1. Distribution of Scores

Range of score	Status of organization according to Gaylord Reagan	Frequency (no. of responses actually obtained in the range)	% of responses
160-200	A world class organization with a deep and long term and active commitment to improving quality and productivity.	10	6.99
120-159	An organization where a sound well-organized philosophy of quality and productivity improvement is beginning to emerge.	36	25.18
80-119	The organization is starting to learn about and plan Quality and Productivity improvement activities.	55	38.46
40-70	The company is vaguely aware of the need for Quality and Productivity improvement efforts but there is a lack of organizational initiative to implement such efforts.	38	26.57
0-39	The organization has neither awareness nor involvement with Quality & Productivity improvement programmes productivity.	4	2.8

2. Comparative Status of Various Dimensions of TQM (G. Reagan)

	Max. pts.	Average score obtained	Percentage of maximum	Rank among the 8 dimensions
1. Top management leadership & support	20	10.60	53.01	IV
2. Strategic Planning	15	9.36	62.38	III
3. Focus on customer	40	16.62	41.54	VIII
4. Employee training &	15	10.11	67.27	I
5. Employee empowerment	15	7.09	47.27	VI
6. Quality measurement and analysis	15	9.27	48.81	V
7. Quality assurance	30	19.93	66.43	II
8. Quality and productivity improvement results	50	22.17	44.34	VII
Total	200	103.20	51.60	

Annexure - II A

HRD Issues Emerging from the TQM Inventory

In the company studied only five dimensions scored less than 60%. Hence primary attention has to be paid to these. However, the HRD issues under the other dimensions are also mentioned for the sake of completion.

1. Customer focus (last rank)

– H.R.D. Implications

- identification of customers (internal/ external);
- customer satisfaction surveys; collection of customer opinions;
- presentation to management of the findings of the survey and discussion on its implications;
- experience-based learning session on customer focus and interaction with important customers;
- feedback from sales, servicing, marketing personnel to various echelons of management and vice-versa;
- bench-marking of customer orientation by comparison with other organizations;
- systems interventions and development of appropriate systems if needed.

2. Quality & Productivity Improvement results (seventh rank)

– H.R.D. Implications

- awareness generation regarding Quality & Productivity;
- development of performance indicators and measures for Q & P; Periodic presentations on indicators and comment and suggestions;
- identification of appropriate tools and techniques including statistical methods for quality planning and implementation and training to encourage the use of such tools and techniques;
- identification of actual Q & P projects;
- information-sharing and publicity;
- development of appropriate system.

3. Employee Empowerment & Teamwork (sixth rank) -

H.R.D. Implications

- awareness generation regarding empowerment and encouraging empowerment of juniors and subordinates'
- Enhancing employees' self-awareness and self-worth by suitable training interventions;
- improving interpersonal relations;
- search for opportunities for open communication;
- changing perceptions regarding rewards, stress on rewards;
- strengthening the culture of collaboration;
- encouraging the use of task-forces;
- understanding different styles and their implications;
- stress on delegation and job redesign.

4. Quality Measurement and Analysis (fifth rank)

– H.R.D. Implications

- awareness generation regarding need and importance;
- enhancing knowledge and skills in ,quality measurement and identification of critical areas for improvement;
- identification of products and services on which data is to be collected and sources of data; and development of a system for periodic collection, analysis and presentation of data.

5. To Management Leadership and Support (fourth rank)

– H.R.D. Implications

- awareness generation regarding the critical leadership role of top managers through a workshop on TQM by an external consultant;
- presentation of the findings of the survey to top management and evolution of strategies for improvement;
- motivation of top management to assume leadership for TQM efforts;
- providing them with regular feedback on quality-related activities and the results;
- diagnosis of the communication climate and development of necessary interventions for creating a supportive communication climate;
- formation of TQM councils;
- developing a company mission statement and a quality policy;
- production of a quality manual;
- encouraging the understanding of others' strengths and limitations;
- developing linkages with professional bodies and experience-sharing.

6. Strategic Planning regarding Quality (third rank)

– H.R.D. Implications

- inclusion of 'Quality' in the Company's strategic plan;
- enunciation of long-term goals for quality improvement and dissemination of these throughout the organization;
- enhancing commitment at all levels of employees to accomplish the goals;
- inculcation of the practice of strategic thinking;
- linking of strategic plans with the operational plans;

7. Quality Assurance (second rank)

– HRD Implications

- inculcating the need for understanding the expectations of customers both internal and external and enhancing the commitment to conform to customers' requirements;
- emphasising the need to examine all facets of the product and the manufacturing process (e.g. design, manufacturing techniques) to optimize customer satisfaction;
- inculcating the habit of viewing 'deviations' seriously and not suppressing them;
- developing appropriate systems to ensure quality assurance and to introduce checks in the systems to forestall rejections and the need for rework.

8. Employee Training and Recognition (first rank)

– HRD Implications

- ensuring that employees' training conforms to needs and is linked to the overall strategic quality planning process; assessing the effectiveness of training activities and making necessary amendments, if required;
- establishing a link between the strategic plan and the manpower plan (including the training plan) of the company;
- developing internal resource persons for facilitating HRD and TQM activities;
- finding effective ways of employee recognition.

Annexure - III

Study of the Company's Readiness to undertake Empowerment of Employees

1. Levels of Readiness

Level of Readiness	No. of A & B Responses required	Interpretation (Henkel, et al)	Actual No. of responses obtained	% of total responses received
I	14	committed to empowerment principles, so there is a foundation to support TQM	28	22.4
II	10-13	need more information about empowerment and opportunities to discuss and learn about Before empowerment becoming involved in TQM	63	50.4
III	9	lack of belief in and commitment to empowerment principles	34	27.2

2. Status of Various Empowerment Dimensions

Dimension *% score*

- Information 65.92
- Ambiguity 65.20
- Communication 63.22
- Learning 63.27
- Value of people 57.92
- Concept of power 35.67
- Average 61.23

(Neither very encouraging nor discouraging)

Annexure - III A

Emerging Issues for HRD based on the Empowerment Readiness Survey

I. *Concept of Power*

- an appreciation by management of the different sources of power - Coercive, Referent, Expert, 'Information, Legitimate, Reward and the implications of each,
- learning to use power effectively,
- how to empower others.

II. *Value of People*

- enhancing the understanding of human processes,
- how to respect and recognize the human being,
- developing human potential,
- getting the best out of people,
- interpersonal needs, implications.

III. *Learning*

- developing a learning climate,
- motivating for learning,
- giving and receiving feedback,
- sharing knowledge, expertise,
- facilitating the learning process.

IV. *Communication*

- diagnosis of communication prevalent style and climate,
- identification of barriers to communication and reducing these barriers,
- encouraging free and frank exchange of information,
- enhancing interpersonal communication by increasing openness, trust and interdependence.

V. *Ambiguity*

- significance of ambiguity and how to manage it,
- decision-making with less information,
- encouraging creativity, lateral thinking, exploring, forecasting.

VI. Information

- understanding processes for data collection and analysis,
- presentation skills,
- information-sharing, giving and receiving feedback,
- information-based decision-making.

Annexure - IV

- fear of openness in communication;
- fear of admitting that one has not been doing the right things in the right way;
- fear of losing control over others if one's inadequacies are known and of not being able to live upto other's expectations;
- fear of being loaded with more tasks and responsibilities;
- lack of faith in the continuity of the efforts now begun;
- impatience (of seniors) to get quick results;
- apprehension that others will get the credit for success;
- expectation that the superiors should change before the subordinates;
- lack of inter-dependence and cooperation;
- bias towards quantity;
- lack of customer focus and a reactive approach to customers;
- only top-down communication being practiced;
- lack of cost consciousness or distorted cost perceptions;
- apathy towards statistical methods;
- unawareness that poor quality is a loss to society;
- lack of appreciation and encouragement from top management;
- improper selection of quality personnel and facilitators;

POLITICAL ECONOMY OF THE AMBIT OF DEVELOPMENT PLANNING

Professor A.V. Manivasagar
Head / Dept. of Political Science
University of Jaffna, Jaffna.

Introductory Remarks

Third World Countries have been resorting to development planning right from their independence, involving decisions and choices to alternate ways of using available resources with the aim of distributing the benefit of economic growth more equitably, to increase the productivity and income of all sections of the society. The relatively long period of experience in the field of planning reveals that there is a wide gap between aspirations and achievements mainly due to excessive and unjust perennial external domination.¹ Third World Countries are now muddling through the globalization conundrum – the net result of which is depicted as “Americanization of globe and impoverishment of Third World”.²

Robert Mugabe, President of Zimbabwe, succinctly says the seriousness of the entire problem thus : “The developing countries have been forced by the economic circumstances to accept asymmetrical IMF – World Bank conditions for loans and grants. Despite sacrifices the results have been further conditionalities, increased poverty, a depleted natural environment and an impoverished social infrastructure”³

While diagnosing the symptoms of development planning, this article prognosticates alternative ways and means to overcome the situation. The problem is analyzed with political economic approach⁴ and segmental exposition is adopted

throughout so that the aspects of the mysterious phenomenon could be brought to light in a clear – cut manner.

Seven Sins of Development Planners

Under the influence of Western thinking and practice, the poor countries committed many errors in development planning. These mistakes have been described as the “seven sins of development planners” by Mahbul ul Hag (who has been associated with development planning in Pakistan and with the World Bank) in his book *The Poverty Curtain: Choices for the Third World*.⁵ These sins have been discussed below:

1. Number Games

One of the perennial sins of development planners has been their fascination with numbers. It is quietly assumed that whatever is measureable is relevant; what is non-measurable can be conveniently ignored. Thus, an endless amount of work goes into economic models, not enough into economic policy formulation or decent project appraisal. The five-year development plans in India tended to ignore problems of employment, rural poverty, urban unrest, and poor social services, since there was so little quantitative information available in these areas.

2. Excessive Controls

It is too readily assumed that development planning implies the encouragement of the public sector and the imposition of a variety of bureaucratic controls to regulate economic

activity, particularly in the private sector. It is a strange phenomenon that the very countries which are generally short of good administration experiment with the most baffling array of administrative controls. All the economic activities - imports, exports, investment and production - have been subjected to strict administrative regulations. As a result of this, the private sector which had shown some dynamism in the earlier years shrank its investment in the later years.

3. Investment Illusion

The developing countries have been investing more and without fully utilising the already existing human and material resources. To quote Hag, "We often hear that capital is scarce in the developing countries. And yet we find that so much of the productive capital is lying idle in many poor countries. In Pakistan, underutilized industrial capacity was variously estimated at 50 to 60 per cent in the 1960's at a time when its economic management was generally regarded as efficient. Schools and hospitals were often built without adequate provision of teachers and doctors to staff them."⁶ The position in other developing countries is also not better.

Hag has further discussed the investment illusion. When Pakistan badly needed commodity assistance to utilise its industrial and agricultural capacity more fully, most donors were willing to offer it only project assistance. There was somehow a feeling among the donors that commodity assistance was likely to add to consumption, while project assistance directly added to investment. In such a situation, their savings and exports often depend upon their current growth rate so that commodity assistance can get translated into investment via higher

growth and savings rates. Thus, the timely supply of adequate raw materials may make a greater contribution to future savings and the export effort of the system by getting the production system moving rather than the supply of the price of capital machinery. To insist on project assistance in such a situation is to carry the investment illusion to its irrational limits.⁷

4. Development Fashions

Development planners are often willing victims to the changing fashionable prescriptions; this is partly because they must end up with very little foreign assistance, if they do not subscribe to the currently fashionable thinking in the donor countries.

Some of the important development fashions are: Import substituting industries are the key to development; Import substitution is no good, export expansion is the real answer; industrialization is an illusion, rapid agricultural growth is the only answer; Give top priority to the GNP; Give top priority to population control because the development is neutralised by population growth; Reject GNP, proper distribution must come ahead of growth. Such shifts in development fashions hinder long-term development process.

5. Planning – Implementation Gap

Development planners generally argue that while development planning is their responsibility, its implementation is the responsibility of entire political and economic system. This, in fact, results in poor implementation. The planners should take note of it. The plans they make must contain specific recommendation reforms, an administrative framework for well-conceived

projects which are necessary for its implementation. It should also be based on realistic political assumptions. In addition to this, the planners should evaluate the plan constantly during the course of its implementation so that timely corrections can be made in this direction.

6. Neglect of Human Resources

Investment in human resources is not properly managed in the developing countries. In this respect, G. Becker has pointed out two reasons, firstly a long gestation period of any such investment and secondly, lack of any quantitatively established relationship between such investment and output. China is the only country to have imparted technical and vocational skills to most of its labour force and elementary education to most of its population within a short period of time. The long gestation period was reduced by concentrating on functional, short term training (for example, the well known "barefoot doctors") rather than on liberal education or all-round training.

Another example of neglect of human resources is the lack of proper allocation of funds for education. In addition to this, whenever the financial resource situation is tight in the developing countries, the allocations for education are the first to be slashed.

Hag has explained the mismanagement of human resources as follows: "A dramatic illustration of how non-functional the education and training system had become was provided by one particular incident in the 1960s. Pakistan used to have a programme of training intermediate level medical doctors over a two year period – mainly to man village

dispensaries. The Medical Association of Pakistan agitated successfully that this intermediate level of training should be abolished since the rural areas also deserved the best-trained doctors. The result was that only the five year specialized medical training courses survived, which certainly gave our doctors among the best training possible but 500 out to the 800 doctors trained every year sought employment abroad; almost none went to rural areas."⁸

Thus, the most important challenge for development planners is to devise a system of education which extends universal literacy, imparts relevant training and is accessible to all, irrespective of income levels. Without such a sound base, the pattern of development can easily get warped in favour of a privileged minority.

7. Growth without Justice

In the developing countries, policies of economic liberalization were followed, usually without adequate fiscal safeguards. Incentives were given to those who already had the basic economic strength to utilize them. Economic liberation can work only if the fiscal system plays an aggressive role in ensuring social justice. Since the existing income distribution was considerably distorted, the free play of the market mechanism naturally favoured the richer regions as well as the richer income groups within these regions. International compulsions for a "good performance" in order to be eligible for more aid, reinforced domestic pressure for such a pattern of growth.

As a result of this planning, 22 family groups had about 66 per cent of industrial assets, 80 per cent of banking and 70 per cent of insurance in Pakistan, during 1958-

1968. Pakistan imported or domestically assembled private cars worth \$ 300 million while it could spare only \$ 20 million for public buses. In India, about 23.76 crore Indians, representing 29.9 per cent of the population are living below the poverty line. This information was given in the Lok Sabha. Contrary to these results, the development planners in the developing countries were confidently told by the donor countries: "If you take care of your GNP, poverty will take care of itself."⁹

Problems of Planning Models

Paul Strecten has pointed out the following drawbacks in planning models:¹⁰

- (i) *Negligence of non – economic factors:* The planning models do not take into consideration non-economic factors like attitudes, social stratification, quality of administrative and political leadership. These models ignore the non-quantifiable variables which are also quite important for the outcome of a plan.
- (ii) *One -factor Analysis:* Generally, the planning isolates a single factor by taking that as a critical variable. This is generally done in aggregative models. This leads to wrong planning. For example in the Harrod-Domar model the savings income or investment income is taken as the most important variable. Many other variables are neglected. Application of this method may thus, lead to dangerous results.
- (iii) *Misplaced Aggregation:* Many a time aggregations in developing countries are also taken on the pattern of the developed countries. In the developed countries there is a greater degree of specialization among factors of production and there, is also a more complete socio-economic structure. Thus, to build models for

developing countries in terms of national aggregates like 'unemployment'; 'saving', 'investment' etc. by assuming homogeneity in these variables, like those in the developed countries, is a misplaced aggregation.

- (iv) *Illegitimate Isolation:* A larger number of interrelated variables contribute to the intricate process of development. Development planners using various plan models take a few variables as critical variables and then try to plan for a country. Since they neglect some important complementary variables, the results lead to disappointing ends.

To the above the following other limitations pointed out by B.A. Chansarkar need to be added:¹¹

- (i) *Misplaced Assumption:* The assumptions regarding the co-efficient used in the models, the reaction of the economy to the development process and the assuming factors not considered in the model either have no effect or remain constant over the period under consideration.
- (ii) *The Institutional Aspects of the Economy:* The existing institutional aspects are assumed to achieve the goals of the model. In some models, it is implied that the institutions will adjust or new institutions will be created to meet the changing conditions generated by development.
- (iii) *Machinery for Implementation:* Even a fairly sophisticated and reliable model with a good statistical base cannot achieve the targets if there is no machinery to implement the policies needed by the model. The models assume either the

existence or creation of such machinery, which may not always be available.

- (iv) *Exogenous Shocks and Lags in Adjustments*: The models do not allow for the problems likely to arise in the course of development. The lags in the adjustments required to take corrective action to new situation usually either make the model imperative or the existing machinery unsuitable. There are also major problems in incorporating the changes required to account for unforeseen circumstances such as war, adverse weather conditions, failure of the monsoon, etc.

Devices for External Domination

1. Market Mechanism

There is sufficient concrete evidence to show that the poor nations cannot get an equitable deal from the present international economic structures - in much the same way as the poorest sections of the society within a country and for much the same reasons. It is common knowledge that those who have the money can make the market bend to their own will. The balance of trade credit system and the market mechanism all work against the poor countries. On the other hand, all international mechanisms, structures and decision making get mortgaged to the interests of the rich nations.

Kalyan Dutta has rightly pointed out, "The terms of trade are, as a rule, unfavourable for the developing countries which have to sell cheap and buy dear. An UNCTAD study points out that the prices of 28 commodities exported by the developing countries declined by 2.2 per cent annually over twenty-year ending in 1972, while the prices of industrial goods

imported by these countries have risen by 200 to 300 percent."¹²

2. Foreign Assistance

Foreign assistance is given to the developing countries not according to their needs but it is given in accordance with good relations and for political reasons. This has led to the development of what is known as 'geo-politics'. Hag has said in very strong words that "the developing world would have been better off without such assistance."¹³ He has further added that "the present levels of assistance are only of marginal significance for the developing countries and come with so many project conditions, foreign consultants, inappropriate technology, and irritating debt problems that they sap the initiative and freedom of action of the developing world."¹⁴

Dutta has rightly pointed out, "On account of debt services, the net aid to the developing countries is less than the half of the gross aid. Interest payments alone by the developing countries amounted to 2.5 billion dollars in 1973."¹⁵ He has further pointed out, "In the case of India, debt service in fact exceed gross aid received from the US. There is thus an overflow of funds from India to the US. Such net overflows were of the order of Rs. 87 crores, Rs. 70 crores, and Rs. 19 crores for the years, 1972-73, 1973-74, and 1974-75 respectively."¹⁶ Dutta has made a startling revelation, "On the other hand, most worthy of note is the statement made by Mathias, US Senator, that an industrially prosperous country like the US had received aid many times more by way of super profits from the developing countries of Latin America than what they had given as aid for their development."¹⁷

3. Liquidity

In the words of Dutta, "Partly because of the reduced net aid but mainly because of unfavourable terms of trade, the developing countries have to face chronic deficits in their balance of payments in relation to the developed countries of the West. "18 The developing countries thus find many difficulties in trading not only with the developed countries, but with other developing countries which also prefer to trade in convertible currencies. In his words, "The liquidity problem has been compounded by the instability in the value of convertible currencies since the mid-sixties. This instability has been the creation of the world financial capital."19

4. Technical Advice

Very often, technical advice given by the developed countries proves expensive and harmful to the developing world. The developing countries have to pay a heavy price for the foreign consultancy. Many of the economic models suggested by them do not work properly in the developing countries. Development fashions which the developing world has been adopting to remain abreast of the latest thinking in the donor countries and also to get foreign assistance, have not proved to be very useful.

5. Technology

In the name of assistance, the developed countries are making fast bucks by selling their technology. The developing countries are not in a position to buy and use the highly sophisticated technology of the advanced countries. Often outdated technology is given to the developing countries. The developed countries have been at times using the developing countries as *guinea pigs* for testing their technology.

To quote Dutta, "Another advantage which the multinational corporations of the West take from the technological dependence of the developing countries is that they come to dominate the planning of the industrial structure of the latter countries with a view to making it subservient to the global strategy of the multinational framework."20

The developing countries have also been advised to use intermediate technology. But in fact, there is no intermediate technology. The developed countries have a lot of money to spend on R & D, so they are in a better position to develop appropriate technology. The developing world, thus, cannot match the developed world in the field of technology.21

6. Mass Media

Advanced countries have got full control over the mass media. They are in a position to keep their agents and a powerful infrastructure throughout the world. Through broadcasting organizations, newspapers, and magazines, they are in a position to influence world opinion. They are in a position to highlight even the small achievements made by their scientists and academics. The great achievements of the developing world are often underplayed by the Western-media. Poverty in Asia, famine in Ethiopia, violence in Afghanistan, cyclones and the fury of the floods in Bangladesh, disturbances in the Palestine, etc. are the only news which one can find highly projected through the Western media. It is an irony that much more research, even on poverty and development, is being carried out, reported and published by the scholars of the rich and developed countries than the scholars of the countries researches. The United States of America has already committed intellectual aggression

on the developing world by flooding their libraries with her books. Through their mass media, the developed countries have propagated theories like those of the “white man’s burden” as a result of which the poor nations are suffering from the debt burden of the white man. Not to speak of getting Nobel Prizes in science and technology, the writers from the developing world cannot get Nobel Prizes even in literature. Does it mean the poor in wealth and money are poor in thought and expression also?²²

7. Decision – Making Power

Even the bargaining power of the poor countries is inadequate. They are not in a position to protect their interest. To quote Hug, the poor nations have only a *proforma* participation in the economic decision making of the world. Their advice is hardly solicited when the big industrialized nations get together to take key decisions on the world’s economic future; their voting strength in the World Bank and International Monetary Fund is less than one-third of the total; and their numerical majority in the General Assembly has meant no real influence so far on international economic decisions.”²³

8. Multinational Corporations

Finally this unequal bargaining power of the poor countries is also reflected by the relationship between multinational corporations and the Third World. Most of the contracts, leases, and concessions that the multinational corporations have negotiated in the past with the developing countries reflect a fairly inequitable sharing of benefits. In many cases, the host government gets only a fraction of the benefits from the exploitation of its own natural resources by the multinational corporation.²⁴

In this respect, Dutta has rightly pointed out: “Multinationals, reaping huge profits from their investments in the underdeveloped countries are channeling their incomes to investment in developed countries, thus widening the gap of development between the two sections of the world. They are, however, not relaxing their control on the sources of primary raw materials in the developing countries. In fact, the scramble for mineral resources, has become more severe as the world reserves of many of these near exhaustion. The multinationals are bringing pressure, political as well as economic, to bear upon governments, to retain and to extend their own control of agricultural raw materials and mineral resources. But these resources are not being used in countries where they are located; they are shipped across to promote the development of the countries which are already developed.”²⁵

Policy options for the Third World

In order to have a new socio-economic world order and the proper distribution of the global wealth, the following policy options are suggested:

1. Attack on Mass Poverty

The developing countries have to make a frontal and direct attack on mass poverty. They have to accelerate the various poverty alleviation programmes started by them in their countries. Removal of the poverty will bring political maturity to these countries. Persons with sufficient means to do so will be able to contribute to the growth and development of the rich and the poor in the same countries and also between the richer and the poorer regions in the same countries. Many of the political problems which the developing

countries are facing now can thus be properly tackled.

2. Gearing the Economy to the Basic Needs

The developing countries should get away from the tyranny of the demand concept and replace it by the concept of basic needs. They should try their best to provide the basic needs of food, shelter, clothing, health, education, transportation, employment, recreation, etc. for the teeming millions living so far in hapless poverty. This will also help in removing poverty.

3. Joint Action by the Developing Countries

There is an urgent need to organize joint action by the developing countries. There is a great need for South-South cooperation. The Malaysian Prime Minister, Mahathir Mohammed, calls for a supportive world order where decisions which affect the vital interests of the developing countries are not made by a privileged few in total disregard for the views of the concerned countries. Stressing the need for global cooperation, he says that "if democracy is the sole political creed, let there be democracy also in the process of global decision making". A supportive world order will look at ways to reverse the current unhealthy trends so that the developing countries could have a meaningful share of the wealth of the planet.²⁶

4. Building up a Viable Trading Block

The developing countries should attempt to build a viable trading block by fashioning a new institutional framework for promoting trade among themselves. This

will help them to solve the problems of trade deficit as well as those of shortage of foreign exchange.

5. Strengthening Economic Self-Reliance

Developing countries should evolve a policy of self-reliance -to remove the problems of foreign exchange and domination. Great leaders like Gandhi and Mao have taught us the right way of achieving self-reliance. Gandhi's idea of self-reliant villages and China's policies of "barefoot doctors", use of bicycles and the proper management of public buses can teach the real lessons in self-reliance to the developing countries. To quote Manmohan Singh, "If underdeveloped countries still believe in the desirability of development, they must start by building capital at home."²⁷

6. Strengthening Intellectual Self-Reliance

Developing countries should set up their own institution of intellectual self-reliance, research and development. This can help them in attaining political, economic, and intellectual liberation. Through these institutions scholars will be able to expose the tactics of the developed countries and their efforts to perpetuate unjust socio-economic world order. This will also help in fighting the mass media which are now under the control of the developed countries.

7. Strategy for Transfer of Resources

International assistance on a more automatic and on a purely grant basis, should be accepted by the international community as a transitional arrangement only, to be terminated as soon as some of the worst manifestations of poverty are removed and institutional reforms are carried out to

establish the main elements of the new international economic order. The six-point plan formulated by the South Commission should be the basis of talks with the North.

Concluding Remarks

It has now been a well – accepted proposition that the Third World countries can never develop in the process that helped the present day developed countries to grow. Development theory has become a persuasive storey and a flawed reality in the light of the Third World experiences.²⁸

The Third world countries have come to realize that the basic strategy of centralized planning, linked to the Keynesian theory that prescribed structural changes through centralized investment at the aggregative level in basic industries and infrastructure, has failed to eliminate poverty. Rather income inequalities have increased by leaps and bounds, pushing more and more of the people below the poverty line.²⁹ This increasing trend in incidence of poverty has led the concerned authorities to think in terms of some other alternative approach.

There has now been a call for a new strategy of development that would look into the basic needs of the people and give priorities to promoting agriculture, small – scale industries and appropriate technology. There are number of obstructions and constrains of diverse nature – financial, functional, parochial and personal – which have often come in the way of achieving this strategy. Identification of the nature of these pitfalls is necessary to see how effectively could they be removed. Strong political will, bureaucratic abetment and people's participation are the foundation medium through which this new strategy has

to be administered if this is to be effective. Can all these synchronize in their right combinations, sequence and right time to produce the desired effect. Herein lies the challenge of developing planning.³⁰

References

- ▣ See for condensed criticism, Manivasagar, A. V. (1992) "Colonialism Vis – a – vis Pseudo - Developmentalism : Irony and Agony of the Third World" in *Sri Lanka Journal of South Asian Studies*, No. 3 (New Series) pp. 51-59.
- ▣ See for vibrant arguments : Rees, J. (2004) *Twenty-First Century Imperialism*, Andover : Rout ledge; Pieterse, J. N. (2005) *Globalization or Empire?*, Andover : Rout ledge; Lentner H. H. (2004), *Power and Politics in Globalization*, Andover : Rout ledge; Bussolo, M. and Round, J. I (2005) *Globalization and Poverty*, Andover : Routledge.
- ▣ *The Economic Times* (New Delhi) 7th March, 2007.
- ▣ Some recent Seminal works are : Hettne B. and Oden, B. (ed.) (1995) *International Political Economy : Understanding Global Disorder*, London : Zed Books; Lal, D. and Mynt, H. (1996) *The Political Economy of Poverty, Equity and Growth*, Oxford : Clarendon; Dutt, A. K. (ed) (2003) *The Political Economy of Development*, Cheltenham Glos : Elgar.
- ▣ Haq, M. U. (1983) *The Poverty Curtain : Choices for the Third World*, Delhi : Oxford University Press, pp. 12 – 26.
- ▣ Ibid., p. 18.
- ▣ Ibid., pp. 19 – 20.
- ▣ Ibid., p. 24.
- ▣ Ibid., pp. 5 – 6.
- ▣ Streeten, P. (1972) *The Frontiers of Development Studies*, London : Macmillan, pp. 87 – 88.

- Chansarkar, B. A. (1983) *Models for planning in India*, Bombay : Himalaya Publishing House, 20-21.
- Dutta, K. (1979) *Third World Countries : Strategy for New Economic Order*, New Delhi : Sterling Publishers, P. 58.
- Ibid., p. 45.
- Ibid.
- Ibid., p. 56.
- Ibid., p. 60.
- Ibid.
- Ibid.
- Ibid., p. 61.
- Ibid., p. 63.
- Stewart, F. (1977), *Technology and under development*, Macmillan : London; James, J. (2003) *Technology, Globalization and Poverty*, Chetontham Glos : Elagar.
- See Manivasagar, A. V. (1999) "Cultural Imperialism through Mass Media : A Critique from South Asian Perspective" in his (ed.) *South Asia : Socio – Cultural Congruence*, Silver Jubilee Commemorative Volume II, South Asian Study Centre Publication : University of Jaffna, pp. 23 – 39.
- Dutta, op. cit., p. 161.
- Jenkins, R. (1987) *Transnational Corporations and uneven Development*, London : Methue; Bornschier, V. and Chase – Dunn, C. (1985) *Transnational Corporations and underdevelopment*, New York : Praeger.
- Dutta, K., op.cit., p. 41.
- *The Pioneer*, 27th April, 2008.
- Singh, M. (1989 "International Investment and Economic Development" in Sinha, R. K. (ed.), *Economic Development Planning and policy in India*, Vol. 2, New Delhi : Deep and Deep, p. 71.
- Lal, D. (2000) *The Poverty of Development Economics*, Cambridge : MIT Press; Hilman, A.L. (2002) "The World Bank and the Persistence of Poverty in poor Countries" (A Review Article) in *European Journal of Political Economy*, Vol. 18, pp. 783-795.
- Dow, S.C. and Hillard, J. (eds.) (2002) *Keynes Uncertainty and the Global Economy*, Volume 2, Chetontham Glos : Elgar.
- Mathur, H. M. (1990) *Administering Development in the Third World : Constrains and Choices*, New Delhi : Sage, especially chaps. 1 and 2; Crook, R. and Jerve, A. M. (eds.) (1991), *Government and Participation : Institutional Development, Decentralization and Democracy in the Third World*, Bergen : Christian Mechelsen Institute ; Wignaraja P. and Srivardana, S. (eds.) (2006) *Pro – Poor Growth and Governance in South Asia : Decentralization and Participatory Development*, New Delhi : Sage.

* * *

Education Statistics Window :

யாழ்ப்பாணத்தில் பாடசாலைக் கல்வி – 2009

கல்வி வலயம்	பாடசாலைகள்	ஆசிரியர்	மாணவர்
யாழ்ப்பாணம் :	2220	448	49
கோட்டம் 100			
யாழ்ப்பாணம்	23		
நல்லூர்	40		
கோப்பாய்	37		
தீவகம் :			
கோட்டம் 48	649	81	50
ஊர்காவந்துறை	22		
நெடுந்தீவு	07		
வேலணை	19		
தென்மராட்சி			
கோட்டம் 55	947	137	73
சாவகச்சேரி	55		
வலிகாமம்			
கோட்டம் 149	1872	36	691
உடுவில்	32		
சங்கானை	31		
சண்டிலிப்பாய்	41		
தெல்லிப்பளை	45		
வடமராட்சி			
கோட்டம் 80	1279	20175	
மருதங்கேணி	19		
பருத்தித்துறை	31		
கரவெட்டி	30		
மொத்தம் 434			

பதிவு செய்யப்பட்ட முன்பள்ளிக் கல்வி

முன்பள்ளிகள்	மாணவர்கள்	ஆசிரியர்கள்
700	18016	1243

தேசிய, நவோதயா மற்றும் மாகாண பாடசாலைகள்

வகை	தேசிய பாடசாலை	மாகாண பாடசாலை	
		நவோதயா	மாகாண பாடசாலை
யாழ்ப்பாணம்	04	01	96
தீவகம்	-	02	48
தென்மராட்சி	01	01	53
வலிகாமம்	-	03	147
வடமராட்சி	-	03	77
மொத்தம்	05	10	420

பாடசாலைகள் பயிற்றுமொழி அடிப்படையில்

வகை	தமிழ்மொழி மூலம் மட்டும்	தமிழ் மற்றும் ஆங்கில மொழி மூலம்
யாழ்	87	13
தீவகம்	48	02
தென்மராட்சி	51	04
வலிகாமம்	66	63
வடமராட்சி	72	08

இயங்குகின்ற, இயங்காத பாடசாலைகள்

வலயம்	இயங்குகின்ற பாடசாலைகள்	இயங்காத பாடசாலைகள்
யாழ்	100	15
தீவகம்	50	26
தென்மராட்சி	56	11
வடமராட்சி	78	02
வலிகாமம்	129	20

ஆங்கில மொழி மூல மாணவர் விபரம்

வலயம்	ஆண்	பெண்	மொத்தம்
யாழ்	783	590	1373
தீவகம்	22	36	58
தென்மராட்சி	29	43	72
வலிகாமம்	29	86	115
வடமராட்சி	229	245	474
மொத்தம்	1072	1000	2092

ஆசிரியர் விபரம்

வலயம்	பட்ட தாரிகள்	பயிற்றப் பட்டவர்	பயிற்றப் படாதவர்	பயினுனர் ஆசிரியர்	வேறு ஆசிரியர்
யாழ்	936	1227	57	-	-
தீவகம்	269	370	10	-	-
தென்மராட்சி	460	455	15	04	13
வலிகாமம்	875	974	20	02	01
வடமராட்சி	601	656	15	04	03
மொத்தம்	3141	3682	117	10	17

யாழ்ப்பாணத்தில்

ஆசிரியர் - மாணவர் விகிதாசாரம் 1988 - 2008

வருடம்	விகிதாசாரம்
1888	33.71
1994	28.95
1998	24.03
2001	19.75
2004	22.31
2007	19.25
2008	18.18

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆசிரியர் - மாணவர் விகிதாசாரம் வலய ரீதியில்

வருடம்	விகிதாசாரம்
யாழ்	20.20
தீவகம்	12.56
வலிகாமம்	21.20
வடமராட்சி	15.85
தென்மராட்சி	14.54

யாழ்ப்பாணத்தில் பொதுப்பரீட்சை அடைவு வீதம்

பரீட்சை	2005	2006	2007	2008
தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சை	8.71	10.98	14.96	14.77
க.பொ.த. சாதாரண பரீட்சை	47.4	48.1	48.3	48.5
க.பொ.த. உயர்தரம் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுமதிக்காக விண்ணப்பிக்கத் தகுதியானவர்	63.30	67.08	72.18	76.73

1) Welfare Programme of Sri Lanka

January – way 2010 – Total spent Rs. 17 205

2) Displace persons,

Differently abled solders

Vulnerable groups

10,795 million

3) Programme for the benefits of school

Children by provide up

• School text books

• Uniforms

• Bus seasons tickets

• இலவச தர்ம பாடசாலை நூல்கள்

• உதவி நன்கொடை

Rs. 1959 million

4) Nutritional Intervention programs with invention of improving

material and clued health card during this year

Nutritional food for expected mothers and

school Was implemented

cost 85 million in

the first 5 months

Nutritional food program – 433 million (Jan – May 2010)

5) 15,117 resettled

Internally displaced

cooked meal other welfare

16,838 IDP families in welfare centre in the North

6) Programme – Rs. 4317 million

யாழ். மாவட்டத்தின் ஐந்தாம் தர புலமைப் பரிசில் பரீட்சைப் பெறுபேறு

2003 – 2008

கல்வி வலையம்	தோற்றியோர் (S) சித்தியடைந்தோர் (P)	2003	2004	2005	2006	2007	2008
தீவகம்	தோற்றியோர் சித்தியடைந்தோர்	574 21	614 11	694 23	556 19	496 33	578 15
யாழ்ப்பாணம்	தோற்றியோர் சித்தியடைந்தோர்	2888 449	3029 422	3286 436	2716 406	2753 544	2655 528
வலிகாமம்	தோற்றியோர் சித்தியடைந்தோர்	2516 216	2632 191	2931 205	2254 208	2412 275	2645 321
தென்மராட்சி	தோற்றியோர் சித்தியடைந்தோர்	1042 88	1040 90	1085 81	950 101	842 91	701 102
வடமராட்சி	தோற்றியோர் சித்தியடைந்தோர்	1623 177	1618 176	1841 112	1584 151	1399 239	1394 205
மொத்தம்	தோற்றியோர் சித்தியடைந்தோர்	8623 951	8933 890	9837 857	8060 885	7902 1182	7926 1171
தகுதி பெற்றோர் சதவீதம்		11.03	9.96	8.71	10.98	14.96	14.77

மூலம் : Jaffna District Statistical Information 2009 - page 123

ஹித் ரகரல் புதிய ஸ்பாஷ்வுடன் E. S. P. N & Co.

- யப்பானிய தொழில் நுட்பத்துடன் புத்தம் புதிய லுமாலா ஆண், பெண், ஸ்போட்ஸ், யுனியர் துவிச்சக்கர வண்டிகளும் அதன் உதிரிப்பாகங்களும்
- இந்தியாவில் உற்பத்தியாதி, உலகத்தரக்கட்டுப்பாட்டின் ISO 9001 சான்றிதழ் பெற்ற புத்தம் புதிய கீரோ ஆண், பெண், ஸ்போட்ஸ், யுனியர் மிதிவண்டிகளும், உதிரிப்பாகங்களும்.
- வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மௌவுண்டின், சொப்பர் மிதிவண்டிகளும் பேபி வேக்கர், பேபி பிரேம், பேபி கார் வகைகளும்.
- பல்வகையான தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள், வானொலிப் பெட்டிகள், சீடி டெக் வகைகள், கசற் ரேடியோக்கள், டிஸ் அன்ரனா வகைகள், ஓடியோ கசற்றுகள், சீடி வகைகள், பிலிம் ரோல் வகைகள், மணிக்ஷட்டு வகைகள், மிக்சி வகைகள், ஹைஸ் குக்கர், அவண் வகைகள், சாஜ்சர் லைற் வகைகள், மின் கேத்தில் வகைகளும்.
- பினிக்ஸ் பிளாஸ்ரிக் வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள் தளபாட வகைகளும், மோட்டார் வாகன ரயர், ரியூப் வகைகளும் மற்றும் தலை கவசங்கள்.

➔ இவை அனைத்தும் பொருட்களையும் ஒரே நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட காட்சி அறைகளில் நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ள நாடவேண்டிய இடம்.

இ.ச.பே. நாகரத்தினம் சக நிறுவனம்

52, 54, கல்லூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

T.P. 021 222 3096 Fax : 021 222 4394

E-mail : espn.jf@hotmail.com

கொழும்பு தமிழ்நாடு

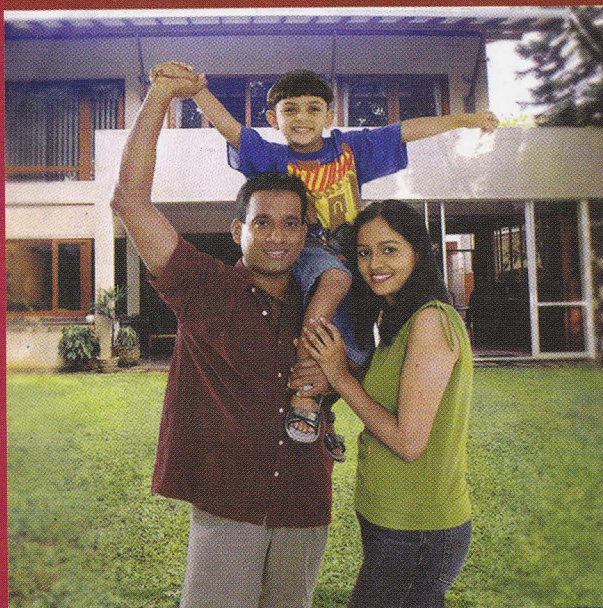
Say "YES" to life

You have many dreams for your future. Higher education, a car of your own, a new house, a trip abroad... wouldn't it be great if each one of these dreams could become a reality? Your dreams need not remain just dreams. You can always work towards achieving them. Planning and providing for your future from today will bring you closer to realising all your ambitions.

The "YES" Account from People's Bank will help you make your dreams a reality. Offering a range of special benefits, it's designed especially for young people who are ready to take on all the challenges life has to offer. Open a "YES" Account at People's Bank and say "YES" to everything you've dreamed of.

Say goodbye to all the worries of living under someone else's roof.

You've got a friend

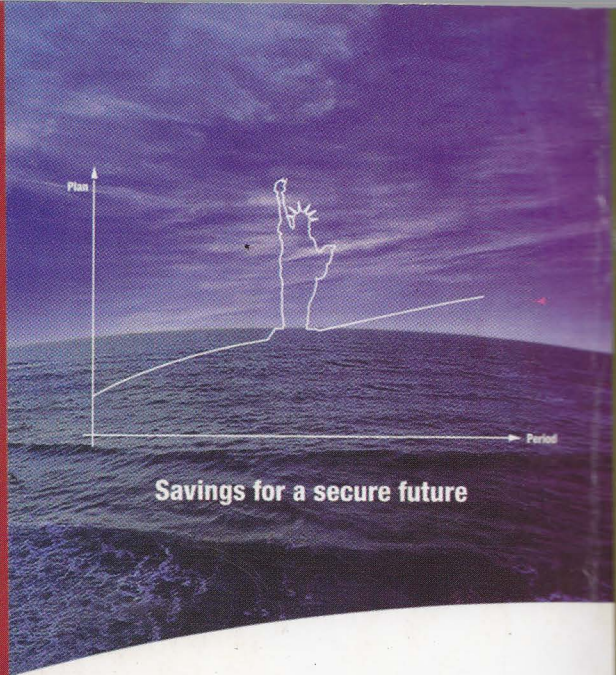
Build, buy, extend or renovate your house with a People's Bank Jaya Nivasa Housing Loan. For details contact head office or your nearest branch.

A helping hand from a friend

www.peoplesbank.lk

Savings for a secure future

Jana Jaya is a Savings Account tailor-made for those who have already set their sights on a successful future - may it be a dream house, a car or the holiday that you always longed for.

Whatever your goals and aspirations are, **Jana Jaya** will be your mentor, guiding you towards your goals through planned savings.

"...a source of strength that will never let me down"

In life, you are a solid support and inspiration to those around you. But who do you count on? Now you too can fall back on someone who will never let you down.

A **Vanitha Vasana** savings account is a resource you can always draw strength from. Open your account with just Rs. 500/- at any People's Bank branch and the benefits are yours to enjoy - offering support when you need it most.

- ★ Attractive interest rates.
- ★ Loan facilities which allow you to fulfill all your dreams, including buying property, building a house, getting married, spending for your children's education, etc.
- ★ Free ATM Card providing 24 hour access to your account.
- ★ Credit card depending on the account balance.

மக்கள் மனமறிந்த வங்கி

மக்கள் வங்கி